

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

RITMUL VIGUROS AL ÎNTRECERII

VEȘTI DIN ECONOMIE

● LUCRĂTORII UNITĂȚILOR APARTINÂND CENTRALEI INDUSTRIALE DE RAFINĂRI ȘI PETROCHIMIE au livrat a 50.000-a tonă de produse peste prevederile de plan, cifră care reprezintă aproape 70 la sută din valoarea angajamentului inițial asumat pentru anul 1973. De remarcat că întreaga cantitate suplimentară de benzină, hidrocarburi aromatice, motorină, cocă, petrolenă, fenol, acetoni și altele substanțe s-a realizat ca urmare a creșterii productivității muncii.

În aceeași perioadă a crescut nomenclatorul de produse noi asimilate, iar numărul țării importatoare de produse este de peste 50. De fapt, anul acesta, jumătate din producția unităților centrale este destinată exportului.

● PE ȘANTIERELE NOILOR HIDROCENTRALE DE PE RIUL ARGHEȘ se înregistrează ritmuri înalte de lucru. Astfel, pe șantierul centralei electrice de la Vilele, unde lucrările de construcție sînt în avans cu 30

de zile față de grafice. În cursul lunii aprilie s-au turnat zilnic cite 4.000 mc balast în digul lung de 7 km și 500 mc beton în corpul barajului viitorului obiectiv energetic, realizându-se astfel cea mai ridicată medie zilnică de pină acum.

Cu o lună a fost devansat, de asemenea, montajul turbinelor centralei electrice de la Noaptes, iar pe șantierul hidrocentralelor de la Zigoneni, Hăculești și Mînciști avansul cîștigat de constructori, față de terme-

nele prevăzute în grafice, este de 15 zile.

● COLECTIVUL UZINEI DE MAȘINI GRELE DIN BUCUREȘTI a realizat peste sarcinile de plan 2.800 tone de oțel aliat, 1.000 tone de oțel lingou vandabil, 220 tone de utilaje tehnologice pentru liniile de ciment de 3.000 tone și mai bine de 150 tone în piese turnate din oțel. Sub raport valoric, aceste cantități reprezintă o depășire de peste 4 milioane lei a planului producției marfă.

INTEGRAREA DEPLINĂ A TINERILOR ÎN NOILE COLECTIVE DE MUNCĂ

Mă aflu în una din secțiile Fabricii de mașini electromecanice de calculat din cadrul Întreprinderii „Electromures” din Tg. Mures. La o masă, mîndind un subsansamblu, mi-a atras atenția o tînără cu ochelari lucind cu o încordare vizibilă, atentă, dar avînd un neștiu-ca nelămurit pe care se străduia să îl depășească. Din cînd în cînd, se apleca, înțreba ceva pe colega de muncă de la masa din față; începea apoi din nou să lucreze.

„E una din fetele nou venite în secție, care a lucrat înainte în cadrul serviciilor T.A. — Imi spune Gheorghe Ederu, secretarul comitetului U.T.C. al fabricii. Bucurează numai de cî-

PE AGENDA DE LUCRU A ORGANIZAȚIILOR U. T. C.

teva zile și colega din față o ajută să învețe meseria...”

Cunoscusem pînă acum destule ucenice în diferite locuri, dar situația lor era întrucîtva diferită: erau there venite de pe băncile școlii, a căror formare ca muncitoare decursea firesc, fără întreruperi, existînd o continuitate a învățării, a pregătirii pentru viață. Fata aceasta însă lucrase într-un alt loc de muncă, se obișnuise cu o muncă „de birou”. Doream să aflu ce gîndește, cum i se pare noua meserie, cum se descurcă. M-am apropiat. Aflu că se numește Irina Oană. O întreb ce lucrează.

„Montaj. E al doilea subsansamblu pe care l-am învățat. Merg mai greu, dar merge. Lucrăm, după cum se vede, două fete la același subsansamblu. Pînă acum ne-am împărțit operațiile. Mine însă, vreau să încerc să le fac singură, de la început pînă la sfîrșit, ca orice muncitoare. Să văd ce sînt în stare, ce am învățat”.

Înțeleg acum concentrarea și încordarea înțuită încă de cînd am văzut-o. Alături în întrecere cu propriile ei deprinderi — „nici să țin o șurubelniță nu știam”. Imi mărturiseste — Irina Oană se străduiește să demonstreze pentru sine și pentru

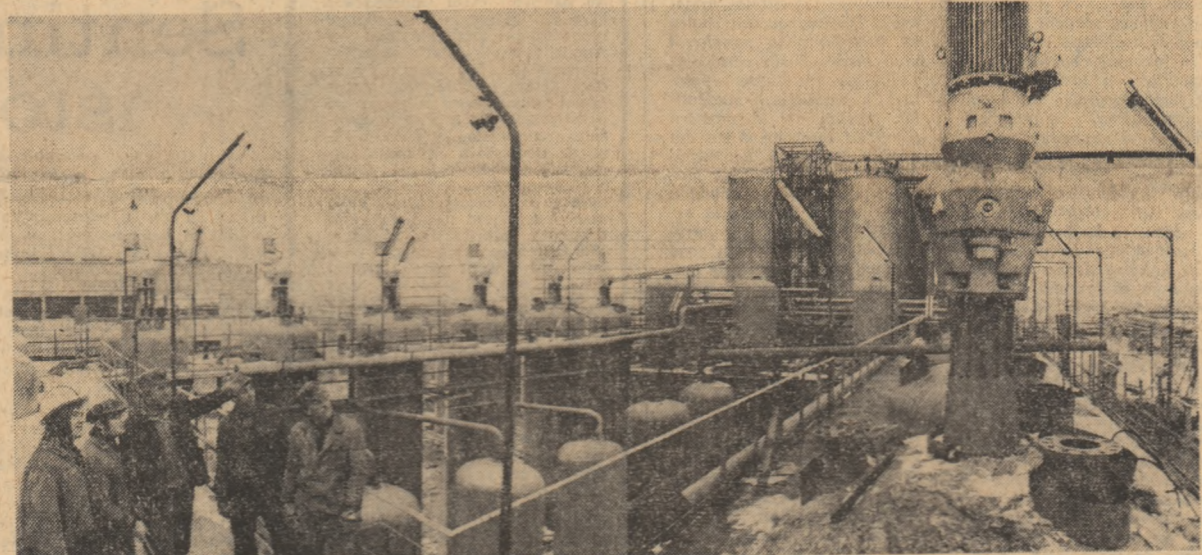
MARIAN GRIGORE

(Continuare în pag. a III-a)

DE PE ȘANTIERUL
UZINEI DE ALUMINA
DIN TULCEA
NI SE TRANSMITE!

MOMENTUL INAUGURAL cu fiecare zi mai aproape

„Au intrat deja în probe tehnologice o serie de secții printre care și gospodăria de haură; s-a început rodajul mecanic la alte câteva secții importante, printre care, și la prima moară de măcinare; s-a făcut primul rodaj al cuptorului de calcinare; s-au pus sub tensiune majoritatea stațiilor electrice; s-a acuzat apa industrială în șantier; în viitoarele zile vom avea și abur de la noua centrală termoelectrică...”

les din biroul inginerului Boleslav Sanički, șeful șantierului Uzinei de alumina. E seară și ploaie mînd peste vechiul platou al taberei. Tulcea se întinde tentacular sub firidele calme ale dealurilor Dobrogei. Iată cum arată sfîrșitul unui drum aspru și bărbătesc, inaugurat cu trei ani în urmă. Iată cum arată acum, aproape de sfîrșit, marea naștere a aluminei, aici la Tulcea.

— Cu trei ani în urmă, spuneați? Da, erau cîțiva piloni, doar cîțiva piloni împilnțați în

PAVEL PERFIL

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN PERFECȚIONAREA PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT

— O sarcină majoră a asociațiilor studenților comunisti, așa cum a reieșit clar din lucrările Conferinței a IX-a a U.A.S.C.R.-ului este sporirea contribuției active la realizarea obiectivelor ce sînt de perfecționarea procesului de învățămînt. Integrarea școlii superioare în producție și cercetare fiind o principială componentă a acestui proces, vă rugăm să ne spuneți, tovarășe președinte, prin ce se caracterizează în acest domeniu activitatea asociațiilor studenților comunisti din Centrul universitar Iași?

— Noi nu vedem în procesul de integrare a învățămîntului superior în producție și cercetare o formă ce are drept obiec-

STUDENTII ÎȘI SPUN CUVÎNTUL

Convorbire cu MIHAI TIMOFTE,
președintele C.U.A.S.C. din Centrul universitar Iași

tiv doar optimizarea stațiilor de practică în producție, îmbunătățirea activității de cercetare studentescă, a posibilităților de aplicare în economia națională a diverselor realizări

studentești. Ne gîndim și la perfecționarea cursurilor, a metodelor de predare, la calitatea

CĂLIN STANCIULESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

În numărul de azi:

PAG. A II-A

- Profesia ta — Unde mergem să învățăm? (rețeaua școlară din județul Brașov)
- Institutul de mine din Petroșani la a XXV-a aniversare
- 125 de ani de la Revoluția din 1848
- „Oceane de materie fluidă...” cuprinseseră Europa

PAG. A III-A

- Livrările pentru export — o chestiune de onoare a fiecărui tînăr muncitor
- Eficiența economică — criteriul principal de apreciere a activității de comerț exterior

DV. GÎNDIȚI, MUNCITI, TRĂIȚI CA UN TÎNĂR COMUNIST ?

DATOREZ UZINEI TOT CEEA CE SÎNT ASTĂZI, CEEA CE VOI FI ȘI ÎN VIITOR

— Nu, nu a fost vorba de ceea ce cred unii despre mine. Adică am terminat liceul, am dat la cîteva facultăți, n-am reușit și acum am intrat ca muncitor în uzină... Nu a fost deloc așa! Am terminat liceul la „Mihai Viteazul”. Media bună. Mă gîndeam să dau la teatru. Colegii mei îmi spuneau că am talent — fusesem în echipa artistică a liceului. Am ezitat însă. Dacă nu

Ne declară reglorul VASILE PAVLIUC,
de la Uzinele „Electronica”

arde ceva în tine... și în mine parcă nu ardea. Apoi m-am gîndit să-mi caut altceva, o altă facultate. Și tot așa pînă a trecut toamna.

— Faptul că nu aveai o orientare precisă, că nu erai hotărît ce să faci mai departe, după părerea dumitale, cui îi datorezi?

— Nu știu, nu vreau să acuz pe nimeni, cineva din școală sau

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ministrul apărării al U.R.S.S., mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Greciko

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, comandant suprem al forțelor armate ale Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășul Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, a primit, luni la amiază, pe ministrul apărării al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, mareșalul Uniunii Sovietice A. A.

Greciko, care face o vizită oficială de prietenie în țara noastră. Au participat tovarășii Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, general de armată Ion Ioniță, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ministrul apărării naționale, Ștefan Andrei, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, general colonel Ion Gheorghe, prim-adjunct al ministrului apărării naționale și șef al Marelui Stat Major, general colonel Ion Coman, adjunct al ministrului apărării naționale și secretar al Consiliului Politic Superior, general colonel Vasile Ionel, adjunct al ministrului apărării naționale.

Au luat parte, de asemenea, șeful Direcției Superioare Politice a Armatei Sovietice și a Flotei Maritime Militare, amiral de flotă N. D. Sergeev, șeful Statului Major Principal al Flotei Maritime Militare, general colonel de aviație A. N. Efimov, prim-loțitor al comandantului suprem al forțelor aeriene militare.

La fost prezent V. I. Drozdenco, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

Mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Greciko a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un tăduș și cordial salut din partea tovarășului Leonid Ilici Brejnev, secretar general al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Au luat parte persoanele oficiale române prezente la întrevedere.

În timpul dejunului, tovarășul Nicolae Ceaușescu și mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Greciko au rostit scurte toasturi.

Mulțumind, tovarășul Nicolae Ceaușescu a transmis un fierbinte și cordial salut tovarășului Leonid Ilici Brejnev, împreună cu cele mai bune urări.

În cursul întîlnirii s-a subliniat că vizita tovarășului A. A. Greciko se înscrie în cadrul bunelor relații de prietenie și colaborare dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, dintre Republica Socialistă România și U.R.S.S., dintre armatele celor două țări, constituind un aport la adîncirea cunoașterii reciproce, la întărirea legăturilor multilaterale româno-sovietice.

S-a relevat hotărîrea ambelor părți de a se acționa pentru lărgirea relațiilor de colaborare dintre cele două țări și state în folosul popoarelor române și sovietice, al cauzei securității și înțelegerii internaționale, a rezolvării problemelor vieții internaționale în interesul forțelor care luptă pentru pace, democrație și socialism, împotriva imperialismului.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a reținut, apoi, la dejun pe ministrul apărării al U.R.S.S., mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Greciko și celiștii asociați sovietici.

Integrării tinerilor muncitori în colectivele de muncă i se acordă o susținută atenție. În fotografie maestrul principal Gh. Ciocoi de la „Electroaparajul” București dînd explicații tehnologice tinerei muncitoare Elena Geanță.

Sentimentul istoriei

de CONSTANTIN STOICIU

În climatul politic și moral în care trăim, sărbătorirea anului revoluționar 1848 în România vine să adauge noi semnificații legăturii profunde cu un trecut de demnitate și strălucire. Continuitatea istoriei noastre nu este o vorbă goală, ci o realitate firească a acestui pămînt românesc și a oamenilor săi, avem mereu către ce să întoarcem ochii însetați de adevăruri, avem mereu asupra o mare meditație cu conștiința prezentului, avem mereu pe ce să ne ridicăm înțelegerile idealurilor de azi. Purtăm o mare răspundere morală nu numai față de noi înșine, constructori ai unei societăți noi, și față de generațiile care ne vor urma, purtăm totodată o mare răspundere și față de generațiile care ne-au precedat, ele alcătuit prin multe din faptele lor reazăme sigure pentru tot ceea ce avea să fie, și, într-un răsămînt istoric nu prea îndelungat, a fost și este. Sentimentul istoriei ține estel de alcătuirea noastră morală, istoria e prima carte de seamă a tineretului și maturității fiecăruia dintre noi, ea ne face contemporani cu timpul nostru, ea devine spirit cultural creator, dovadă certă a unei puternice energii interioare a tuturor care a făcut și face posibilă realizarea socială și politică a năzuințelor noastre ca popor și țară. Sigur că trecutul se compune din evenimente, în perspectiva vremii diferite ca valoare și semnificație, sigur că orice apropiere de trecut se petrece prin mijlocirea acestor evenimente ce-și au locul lor precis în logica unuia sau altuia din momentele consemnate în conștiința istorică, din acest punct de vedere evenimentul pașoptist fiind cunoscut în bună măsură de la început a accentuare a „spiritului istoric”, a puterii de înfrîngere a faptelor. Sentimentul istoriei nu se naște din nimic și pe nimic, și dacă

(Continuare în pag. a II-a)

PROFESIA TA

Unde mergem să învățăm? În județul Brașov

Unde mergem să învățăm dacă locuim în județul Brașov? Aproape 7.000 de tineri se găsesc la finele clasei a VIII-a în școlile generale ale județului. Răspunsul l-am primit din partea învășilor și tinerilor noștri posibilități de integrare școlară și profesională practic nelimitate. Dacă voi aminti că liceele de cultură generală, liceele de specialitate, școlile profesionale și sistemele tehnice și la locul de muncă sunt pregătite să primească peste 8.000 de tineri în anul I, atunci vom trage concluzia că rețeaua de care dispunem este aptă să absoarbă efectiv pe toți absolvenții clasei a VIII-a și să adăugăm evident, și clasele terminale a IX-a și a X-a, ale școlii generale. Un sumar tablou al situației promoției trecute este foarte convingător în acest sens: au absolvit 6.179 ei la locul de muncă, cei din mediul urban, adică 3.722 se găsesc:

- 1.001 în licee;
 - 702 în licee de specialitate;
 - 981 în școli profesionale;
 - 720 ucenici la locul de muncă;
 - 595 în clasa a IX-a a școlii generale;
 - 120 în producție, calificându-se la locul de muncă, 3 necurpuri;
 - Situația absolvenților, 2.437 la număr, proveniți din școlile mediului rural:
 - 197 în licee;
 - 318 în licee de specialitate;
 - 1.017 în școli profesionale;
 - 453 ucenici la locul de muncă;
 - 260 în clasa a IX-a a școlii generale;
 - 156 se califică direct la locul de muncă;
 - 66 necurpuri.
- Chiar dacă viitorii candidați la învățământul post-generațional brașoveni, totuși nu cunosc, în ansamblu, rețeaua și profilul școlilor din județ. Vreți să le-o prezentați?
- Eu am credința că propaganda pe care o facem în jurul acestor școli — prin prospecte, prin munca diriginților și a profesorilor care răspund de orientarea școlară și profesională — au făcut cunoscută școlile noastre. Totuși nu strică să insistăm. În județ, funcționează 9 licee de cultură generală, dintre care trei au clase speciale de matematică și fizică și chimie. Li se adaugă 3 licee de profil: unul din educație fizică și sport, altul experimental de șchi și un liceu de muzică și arte plastice. După cum se poate

deduce a scăzut considerabil numărul liceelor pur teoretice, 6 din cele 12 pe care le avem au profile distincte.

Liceele de specialitate, 14 la număr, ilustrând preocupările noastre de a aplica în industrie paradiulul privind creșterea ponderii lor în sistemul învățământului liceal — au o structură diferențiată, raportată la specificul economic al județului nostru. Disponem de un liceu pentru construcții automat al datelor, avem Liceu pedagogic, liceu economic, trei licee de chimie — la Victoria, Făgăraș și Codlea — trei licee industriale pentru construcții de mașini — pe lângă cele din „Șteagul roșu”, Tractorul și „8 Martie” — Zănești, un liceu energetic, unul de construcții civile și altul agricol. Deci, atât teritorial cât și ca profile ele pot satisface preferințele marșale ale tinerilor, ceea ce este deosebit de însemnat, corespund, atât pentru prezent cât și în perspectivă, economiei județului.

În sfârșit, dispunem de 22 școli profesionale al căror număr este cuprins de aproape toate meseriile din comerț, cișcătorii general de profesii. Aceste școli pregătesc muncitori pentru construcția de mașini, pentru energetica, chimia, construcții, mecanici agricoli, cadre sanitare, jucători în comerț și altele. Ele funcționează pe lângă marile unități industriale, oferind astfel un cadru ideal de instruire teoretică și practică a viitorilor muncitori. Această așezare experimentală în același timp asigură absolvenții și locul său de muncă viitor. Tot amănunțit economic, în funcție de necesarul forței de muncă, primesc ucenici și organizații cursuri de calificare atât pentru absolvenții școlii generale cât și pentru absolvenții de liceu.

Pe lângă cursurile de zi avem organizat și un învățământ seral. În tot județul există doar pentru școlile care dau și o profesie. Există 6 școli profesionale serale, și funcționează 9 secții serale ale liceelor de specialitate, unde își desfășurază pregătirea 1.195 tineri care sînt în timpul muncii. Pentru la anul cifra această este în creștere.

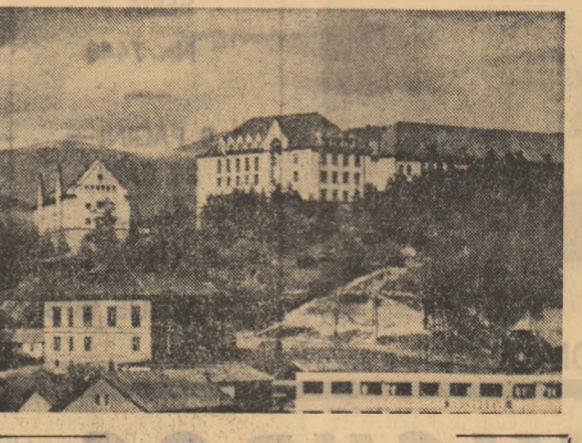
— Ce noștii — în rețeaua școlară și în profilul acestora — adică anul de învățământ 1972—1973?

— Apariția pe harta economică a județului a unor noi unități industriale cere să punem de acord și rețeaua școlară în sensul creșterii și diversificării ei. La Ruda, de pildă, se dezvoltă unul din cele mai mari combinate de materiale de construcții (ciment). Evident, se prevede aici crearea unui liceu de profil, poate chiar a unui grup școlar. Există în județ o preocupare pentru optimizarea zonei montane. Pro-

cesul reclamă cadre de specialitate și, probabil, vom înființa la Zănești un liceu de construcții forestiere, care să ne dea specialiști în drumuri și cabane. La Săcele, o localitate cu o populație în creștere și cu o dezvoltare economică pe măsură, se simte nevoia unui liceu electromecanic — cu specializările auto și aeronave. Tot aici avem în proiect înființarea unui liceu de poștă și telecomunicații, destinat aproape în întregime fetelor. Întrucât aceste specializări li se potrivește, le sînt paroc anume destinate.

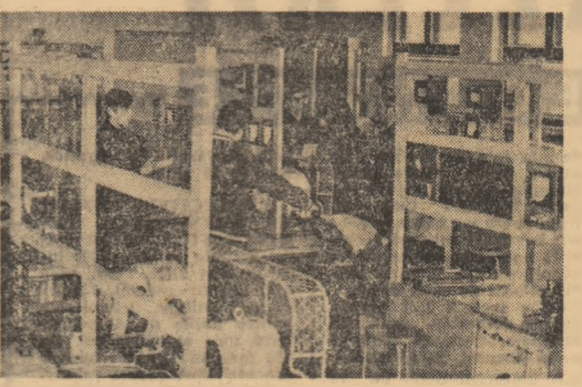
În încheiere, am dorit să-l îndemnăm pe elevii să folosească sursele de informare pe care le punem la dispoziție nu numai pentru a afla adresele școlilor care-l interesează ci, mai ales, pentru cunoașterea meseriilor ce pot fi înșiruite prin intermediul acestora. Pentru că numai atunci își vor alege școala și profesia nu numai după cât sună de frumos și modern — întrucât toate sînt frumoase și necesare producției moderne — ci și după alte criterii mai viabile precum aptitudinile precizate de limitate și acțiunile producției de muncitori calificați în anume meserii.

MARIETA VIDRAȘCU

Clădirea Institutului așezată în chip de „cetățuie” pe una din colinele Petrosanilor.

În timpul unei ore de studii în laboratorul de mașini electrice.

LA A XXV-A ANIVERSARE INSTITUTUL DE MINE DIN PETROȘANI

Cind zăpădi acestei primăveri se ce și pierdut definiție în fructe purgite, în amuz pe amuz piinii, la toamnă, cemea din Valea Jiului vor primi în gazdă străbătora. Cu 25 de ani în urmă, tot într-o toamnă se deschiduse pe aceste meleaguri, la Petrosani, porțile unei școli noi: „Institutul de mine”.

Beneficiară de un cadru instructiv adecvat. Astfel, pe lângă amfiteatre și săli de curs, institutul este dotat cu peste 30 de laboratoare de specialitate, printre care am menționat: 5 laboratoare de electrotehnică, 3 de mecanica roților, alie 3 de preparare, 2 de tehnică minieră și aerii, unul de sociologie etc.

În procesul continuu de dezvoltare a învățământului, pe lângă cursurile de 5 ani pentru ingineri s-au organizat secții de 3 ani care pregătesc subingineri în specializările: exploatarea minieră, topografia și electromecanica minieră. Alie secții ingineri și pentru subingineri erăd cauză de a și școlii. Tot pe linia îmbunătățirii organizației ce au fost două institutelor, din anul aniversar 1971—1972 pregătirea fundamentală pentru cursurile de ingineri este asigurată în primii trei ani de studiu, iar specializarea se grupează în următoarele doi ani — a restructurării impuse de unele cerințe ale producției. Pe lângă disciplinele tehnice clasice, planul de învățământ prevede și pentru cursurile comune din primii trei ani și pentru perioada de specializare discipline cu caracter specific. Astfel, în Facultatea de exploatarea, întreținerea și repararea minieră, se studiază disciplinele de profil: exploatarea minieră, aerii și protecția muncii, mașini și transport minier. La Facultatea de electromecanică: mașini electrice și tractoare, mașini electrice, instalații electrice, topografie, mecanica roților, mecanica minieră, mecanica aerii și protecția muncii. La Facultatea de sociologie: sociologie, psihologie, economie minieră.

Beneficiară de un cadru instructiv adecvat. Astfel, pe lângă amfiteatre și săli de curs, institutul este dotat cu peste 30 de laboratoare de specialitate, printre care am menționat: 5 laboratoare de electrotehnică, 3 de mecanica roților, alie 3 de preparare, 2 de tehnică minieră și aerii, unul de sociologie etc.

În procesul continuu de dezvoltare a învățământului, pe lângă cursurile de 5 ani pentru ingineri s-au organizat secții de 3 ani care pregătesc subingineri în specializările: exploatarea minieră, topografia și electromecanica minieră. Alie secții ingineri și pentru subingineri erăd cauză de a și școlii. Tot pe linia îmbunătățirii organizației ce au fost două institutelor, din anul aniversar 1971—1972 pregătirea fundamentală pentru cursurile de ingineri este asigurată în primii trei ani de studiu, iar specializarea se grupează în următoarele doi ani — a restructurării impuse de unele cerințe ale producției. Pe lângă disciplinele tehnice clasice, planul de învățământ prevede și pentru cursurile comune din primii trei ani și pentru perioada de specializare discipline cu caracter specific. Astfel, în Facultatea de exploatarea, întreținerea și repararea minieră, se studiază disciplinele de profil: exploatarea minieră, aerii și protecția muncii, mașini și transport minier. La Facultatea de electromecanică: mașini electrice și tractoare, mașini electrice, instalații electrice, topografie, mecanica roților, mecanica minieră, mecanica aerii și protecția muncii. La Facultatea de sociologie: sociologie, psihologie, economie minieră.

ELENA RUBELE

125 de ani de la revoluția din „Oceane de materie fluidă”... cuprinseseră Europa

Cauza revoluției din 1848 în principalele țări europene, așa cum consemnămă Bălcescu, „se pierde în zilele veacurilor. Următorii ei sînt 18 veacuri de trudă, suferințe și lucrare a poporului român asupra lui însuși”. Subliniindu-i cauzele sociale, revoluția română din 1848 nu poate fi totuși ruptă de contextul european al acelei epoci.

Este cert că tabloul general al Europei, al dezvoltării economico-sociale, politice și culturale la mijlocul veacului trecut este departe de a se prezenta uniform. În timp ce în Anglia, Franța, Belgia, Germania de vest și într-o anumită măsură în Italia — în jururile feudalismului fuseseră aruncate, înregistrându-se progrese importante pe calea dezvoltării nestingherite a capitalismului, în alte țări se făceau eforturi pentru deschiderea căilor de afirmare a burgheziei, continuând să se mențină relațiile feudale de producție cu întreaga gamă a consecințelor lor negative pentru realizarea progresului istoric general. Și totuși, în ciuda acestei diversități, V. I. Lenin a putut spune că „în înțelesul istoric, în Germania și în întreaga Europă revoluția burgheză-democratică era în mod obiectiv la ordinea zilei”.

În majoritatea țărilor europene, o pleiadă întreagă de intelectuali, scriitori progresivi, filozofi, istorici se ridică tot mai deschis împotriva barierelor sociale și politice care îngreunau posibilitățile de manifestare a personalității umane, împotriva suferințelor și a cucerărilor. În acțiunea socială, se angajau ca toată forța în organizarea politică, ideologică a luptei anti-feudale.

În același timp își face apariția și își etalează forța de creație istorică clasa muncitoare care dă naștere insurecțiilor burgeoze, mișcărilor chartiste în Anglia sau răscoalele țesătorilor silezieni în Germania. Chiar dacă acum, în 1848—49, acțiunea proletarietului avea să se constituie doar ca o particularitate a condițiilor istorice în care se desfășurau revoluțiile europene, în perspectiva istoriei clasa muncitoare se prefigura deja ca o prezență socială cu o mare capacitate de inițiere a destinelor istorice. În ianuarie 1848 Engels remarcă deja că proletarietul participă la strădaniile lor (ale burgheziei — n.n.) și în parte la lăzurile lor, ca de pildă în Italia și în Elveția, iar aliori este tăcut și reținut, pregătind însă treptat răsturnarea burgheziei, cum e cazul în Franța și în Germania în sfârșit, ca în Anglia și în America, unde se răzvrătește față împotriva burgheziei dominante”.

O semnificație aparte în dezvoltarea revoluției europene de acum cinci pătrăzede de veac este comportamentul diferent al luptei pentru răsturnarea structurilor sociale existente cu lupta pentru încheierea națiunilor de sine stătătoare. Afirmarea puternică a constituției naționale și apoi a mișcărilor care vizau unirea în cadrele unor formațiuni statale de sine stătătoare a tuturor celor ce vorbeau aceeași limbă, aveau o structură psihică similară și tindeau de mai mult vreme, sub conducerea burgheziei, să se închege o piață economică unică, toate acestea și-au lăsat o amprentă puternică asupra

MARIN BADEA

Sentimentul istoriei

(Urmare din pag. 1)

revoluționarii de la 1848 în marea lor majoritate l-au trăit cu o exemplară dăruire, asta s-a întâmplat numai pentru că atunci, în acel an de răscruce socială, ei au găsit în istoria patriei, în evenimentele însemnate și neînsemnate ale acestei istorii, cauza decisivă a revoluției în împlinirea ceea ce porziseră.

Ceea ce în să subliniez este că sentimentul istoriei — pe care tinerii revoluționarii de la 1848 l-au dezvoltat prin Bălcescu n-a fost o simplă și ușorată vinturare o trecutului în căutarea unor justificări de moment, ci că suferințele lor l-au rădădit tocmai din coborârea statornică în adevărul și dreptatea istoriei țării lor. Deși cel mai mulți veneau din Franța revoluționară (printre cei care s-au smulseră o fișie de catifea din istoria țării lor), deși acei care au fost cei mai activi în prezentul patriei au fost acele care au dat comunistului lor entuziasm luciditatea și fermitatea luptei revoluționare. La acea dată Bălcescu avea 29 de ani, Ion Ghica 32 de ani, Avram Iancu 27 de ani, Ion Blădeș-Rădulescu 46 de ani, Vasile Alecsandri 27 de ani, Ion Ghica-Rădulescu 46 de ani, Avram Iancu 24 de ani, G.A. Roseli 32 ani, Gheorghe Magheru 44 de ani, Mihail Kogălnițanu 31-de ani, și încă aproape o ficăruia dintre ei, și am numi doar câțiva, și atins atunci împlinirea sau a pregătire pentru alte mari evenimente ale istoriei țării. În fața generațiilor care l-au urmat și-i urmează, în fața istoriei trecute și viitoare revoluționarii de la 1848 trebuiau să treacă în acest mod un sever examen de rectitudine morală. Cei mai mulți l-au trecut. Pregătindu-se să sărbătorim 125 de ani de la revoluția din 1848, ne angajăm de aceea și într-o confruntare morală pornită din același sentiment adică al istoriei care ne legă și ne va lega pentru totdeauna de trecutul nostru de luptă și de speranță.

Viata bate la ușa!

de SEN ALEXANDRU

Silvia Grosu — Cluj: Școli postliceale de stenodactilografie funcționează în orașele București, str. Ștefii Voievozi nr. 52—54, telefon 14.00.92 și Craiova, str. Ștefii Voievozi nr. 124.59. Ambele școli au secțiile: secretar stenodactilograf și secretar stenodactilograf limba română și limbi străine. Școala din București are și secția de comerț exterior. Se pot înscrie bacalaureați și absolvenți de liceu. Se dă concurs la limba și literatura română (scris și oral), geografia R.S.R. (scris și oral), literatura română (scris și oral), o limbă străină (rusă, engleză, franceză) sau

POSTA RUBRICII

— M. M. — Suceava: Nu posed informații în probleme de administrație școlară, dar vă dau adresa Facultății de silvicultură și exploatarea pădurilor din Brașov: Bd. Gheorghe Gheorghiu-Dej nr. 29, telefon 1.29.54, care vă va putea lumuri.

Liviu Moldovan — Agricul de Sus, jud. Bistrița Năsăud: Mă tem că veți regreta felicitările ample pe care ni le adresați cînd îți voi spune că nu posed informații despre școala care te interesează, red că al doilea membru al comisiei școlare școlii direct instituții respective, iar în ceea ce mă privește, doresc fiecărui dintre tinerii care mi se adresează să-și îndepindească

Tolbura Constantin — com. Bascov, jud. Argeș: Școli de pregătire și documentare în domeniul împătului păsărilor și mamiferelor nu sînt menționate în Indrumător. A.G.V.P.S. al căruia membru este, posedă probabil cele mai multe informații în acest domeniu. Dar am și eu o nedumerire. Cum se împacă afirmația dumitale că iubesci de mic copiii păsărilor și animalele cu dorința de a obține o înaltă calificare în arte de a le împăia? Mi se pare o manifestare de dragoste ceva mai deosebită și dacă le-ai întreba pe ele mă tem că s-ar lipsi bu-

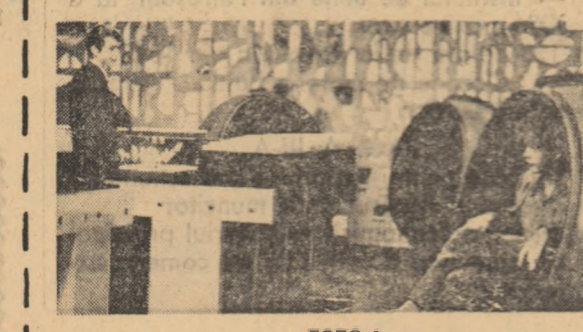

FOTO 1

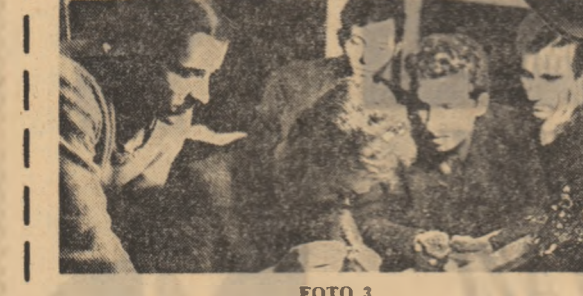

FOTO 3

Prelegerile și expunerile, la care aderă un auditoriu tot mai numeros, sînt meticuloase, încercînd să fie siguroase și competente școlii locale și științei și culturii. Stau mărușcă cursurile „Tehnorama” „Artis”, veritabile pledoarii pentru riguroza științei și frumuseții artistice. Ele se înscriseră în rândul mijloacelor de informare și documentare, printre care nu putem să nu amintim modernă sală de lectură cu o zestre de carte tehnică specializată și cu nu mai puțin de 100 de titluri de specialitate românești și străine.

De fapt, ce însemnă această „inventie” în viața tinerilor o-

rașului, care a cunoscut, fără drept de apel, o adevărată „expunție industrială”?

Mal înțit prin însăși „loialitatea” clubului nostru față de cel care sînt pasionați realmente de știință, de tehnică, credem că ne definim un profil. În conștința noastră afirmăm a medierii lui Nicolae Gheorghiu, am putea spune că acest club este, un cadru instituționalizat, unde tinerii pe care pină nu de mult și întâlneam în atelierelor „micilor mesteri mari”, la clubul au rolul de a stimula fantezia și imaginația celor înzestrați, care frecventează cercurile noastre de radio și televiziune, cinematografie, electronică și automată, pe cele de aero-navo-racheto-modele, sau pe cel mai nou înființat — ceru de mecanică fină (cesaronișării).

Sîm numai atât. Activitatea în cadrul cercurilor are un caracter competitiv, vizîndu-se performanța. La ceru de modelism (aero-navo-racheto-mo-

Corespondentul voluntar VASILE MĂRUȚĂ ne invită la:

TEHNIC-CLUBUL DIN PITEȘTI

„Da, putem spune că, aici, jucăm în prezent, sau se inițiază pentru viitor, adevărați performeri, afirmă Emil Pîlpăceanu, directorul acestui institut. În colective restrinse, decumandată, atât cît permite spațiul, se desfășoară o activitate concretă. Construcțiile funcționale și instalațiile adecvate de care dispune în prezent Tehn-

FOTO 2

te nu depășește 3—4 grame, aparate cu care tinerii vor participa la concursuri de modelism. Elevul Casa Valeriu sau tehnicianul Cristian Brătescu sînt doi dintre realizatorii acestor micromodele. Am mai zărit, de asemenea, că la ceru de mecanică fină (foto nr. 3) inginerul Sonea Constantin împreună cu alți 10 tineri, realizează printre altele, un ceas electronic care, deși va avea dimensiuni considerabile, va fi plasat cu ingeniozitate chiar în centrul emblemei Tehnicclubului. Obiectivul aparatului de fotografiat a surprins și alte imagini; lecție teoretică în ceru de radio (foto nr. 4).

Firește, rămîind în continuare perfectibilă (mai ales în ceea ce privește colaborarea mai strînsă cu comitetul U.T.C. din întreprinderile industriale argene, precum și în înălțarea pericolului de a acorda o prea mare pondere activităților, cu caracter de divertisment), activitatea și prezența Tehnicclubului în viața tineretului pitestean reprezintă un răspuns adecvat preocupărilor tinerilor.

Fotografii: VASILE RANGA

LIVRARILE PENTRU EXPORT

Zina „Rulmentul” și Fabrica de stufe din Brașov. Două unități industriale cu specific de fabricație complet diferit, cu colective ce muncă distincte, dar care au dat întrebării noastre „Cum va onorați sarcinile de export?” același răspuns: „La capătul primului trimestru de activitate din acest an hotărâtor al cincinalului obligațiile ce revin unității noastre de producție străină au fost îndeplinite și chiar depășite”.

— Pînă la data de 30 martie — ne informa tovarășul Ștefan Zugravu, șeful serviciului desfășurare al Uzinei „Rulmentul” — planul în acest indicator era realizat în proporție de 109,5 la sută.

— Am încheiat această primă etapă a anului — avea să ne spună tovarășul Inginer Ilie Costache, directorul comercial al Fabricii de stufe — cu un rezultat elocvent prin sine înșiși: am livrat cantitatea de produse cu o cantitate de produse cu 6 procente mai mare decât cea prevăzută în planul de stat.

— Acestea fiind zise am căutat pe parcursul investigațiilor noastre să delimităm care au fost principalele motive ale succesului întreprinderii s-a reușit nu numai atingerea obiectivelor preconizate la capitolul „export” pentru trimestrul I 1973 dar, mai ales, trecerea cu succes peste cotele fixate inițial asigurarea livrării în avans a mărfurilor pe care le produce. Nu întruimplitor și de astă dată aprecierile celor cu care am abordat tema puse în discuție s-au înfăptuit în mare măsură, relevând că indiferent de întreprinderea rezultatele pozitive apar numai atunci cînd la baza întregii activități stau criteriile organizării judicioase ale contractării producției și desfășurării.

— Tîn să menționez — sublinia tovarășul Ștefan Zugravu — că încă din anul trecut, cu sprijinul întreprinderii de comerț exterior „Tehnimport” și a organizațiilor economice, în toate cele 35 de țări unde exportăm au fost încheiate contracte ferme pentru acest an. Fiind asigurați din acest punct de vedere — acum deja am început perfectarea contractelor pentru 1974 — știind deci foarte bine ce obligații ne revin am putut să ne stabilim „strategia” producției astfel încît chiar din prima zi a lunii ianuarie să lucrăm din plin la executarea timpodimensional solicitate în trimestrul I-ii.

— În cazul nostru — completa tovarășul Inginer Ilie Costache — data de 1 octombrie 1972 a coincis cu data care acoperirea cu contracte era deja un fapt împlinit. În cele 3 luni rămase pînă la 1 ia-

nuziar am avut grijă să elaborăm o balanță de aprovizionare tehnologică și de forță de muncă apăsă să determinăm apoi un ritm alert, în concordanță cu termenii din contracte.

— Astfel, în ambele întreprinderi cunoașterea cu exactitate a sarcinilor de export — euan-tumul lor, beneficiarii, termenii de livrare — au permis o pregătire minuțioasă a fabricației în funcție de noile exigențe, pregătire fără de care este practic imposibilă desfășurarea unei activități eficiente. Astfel, la

dator să adauge tovarășul Martin Giurgiu, șef serviciu desfășurare a fabricii de stufe — nu am considerat că pregătirea debutului în 1973 este suficientă pentru onorarea pe deplin a sarcinilor de export. Aceasta a fost doar o primă fază, continuată apoi cu lansarea producției nu pe articoli ci pe contract. Altfel spus, știind că la data X avem obligația de a livra în America să zicem, o cantitate anumită de marfă, că nu este permisă nici măcar o oră de întârziere, am creat con-

tuțul fiind pus între altele pe creșterea indicelui de utilizare al mașinilor de bază, care față de 93 — cit se preconizează — a ajuns la 94,7, să se asimileze în funcție de cerințele beneficiarilor — a încă 12 produse noi. Preocupare comună, de altfel, și Fabricii de stufe unde același deziderat a determinat creșterea unui sortiment nou — posibilitatea de a livra în numai o lună, reușindu-se astfel să satisfacă în avans a solicitărilor uoara dintre beneficiarii externi care doreau cît se poate de repede un astfel de produs.

— Înainte de a încheia aceste rânduri se cuvine totuși să răspuns la o întrebare referitoare la destinația pe care au luat-o deasupra sarcinilor de export din cele două unități industriale asupra cărora ne-am oprit atenția.

— Se înțelege de sine înțeles — releva tovarășul Ștefan Zugravu — că nu am produs suplimentar doar de dragul de a produce. Rulmenții, care fac obiectul întrebării, au avut desfășurarea asigurată în două direcții: 1) către partenerii noștri mai vechi — U.R.S.S. și China; Polonia și alții, cu care avem stabilite în contracte clauze care prevăd livrarea în avans a mărfurilor; 2) către Italia și Maroc, beneficiarii noștri, aparținînd relativ mai tîrziu la contractare și căreora am avut astfel posibilitatea să le oferim mai devreme timpodimensional de rulmenți solicitate.

— Existența unor contracte pe termen lung între noi — U.R.S.S. și Franța ne permite, să stimulăm chiar, as spune, de a produce cît mai mult, acest beneficiar fiind mai de fel de pompi, bănește, mărfurile pompi.

— După cum lesne se poate remarca răspunsurile ambele noastre întreprinderi se înfăptuiesc de astă dată într-un punct comun, fapt deosebit de interesant în vederea a ceea ce înțelegem noi: că și la Fabrica de stufe întreaga activitate de export este privită ca aceeași activitate, înțelegîndu-se extrem de atent fiecare din mărfurile și soluțiile care sînt decise la fabricația exemplară a sarcinilor ce le revin din planul de stat la acest capitol. Sarcinile în onorarea cărora tinerii celor două întreprinderi, organizațiile U.T.C. din care face parte, sînt pe deplin angajate. Aprecierile superioare ale întreprinderilor noastre cu privire la aportul producției al beneficiarilor la îndeplinirea și depășirea atribuțiilor ce le revin din planul de stat — am văzut că sînt o excepție, în același context.

— Existenta unor contracte pe termen lung între noi — U.R.S.S. și Franța ne permite, să stimulăm chiar, as spune, de a produce cît mai mult, acest beneficiar fiind mai de fel de pompi, bănește, mărfurile pompi.

— După cum lesne se poate remarca răspunsurile ambele noastre întreprinderi se înfăptuiesc de astă dată într-un punct comun, fapt deosebit de interesant în vederea a ceea ce înțelegem noi: că și la Fabrica de stufe întreaga activitate de export este privită ca aceeași activitate, înțelegîndu-se extrem de atent fiecare din mărfurile și soluțiile care sînt decise la fabricația exemplară a sarcinilor ce le revin din planul de stat la acest capitol. Sarcinile în onorarea cărora tinerii celor două întreprinderi, organizațiile U.T.C. din care face parte, sînt pe deplin angajate. Aprecierile superioare ale întreprinderilor noastre cu privire la aportul producției al beneficiarilor la îndeplinirea și depășirea atribuțiilor ce le revin din planul de stat — am văzut că sînt o excepție, în același context.

GH. GHIDRIGAN

O chestiune de onoare a fiecărui tînar muncitor

Uzina „Rulmentul”, de pildă, studiul comparat al volumului de export — mai mare cu 10 la sută decât al volumului precedent — cu capacitățile existente au condus la concluzia necesității realizării a încă 2 mașini de superfiniție. S-a trecut neîntîrziat la treabă și, prin a-todotare, acestea au fost executate cu exactitate ca și cele care sînt în curs de fabricație. În plus, completarea astfel fluxului tehnologic, eliminînd încă din start pașunile ce ar fi putut determina eventualele „jocuri înguste”.

— În alt mod, dar urmărind același scop: onora la timp și în bune condiții cauzelor contractuale s-a procedat și la fabrica de stufe. Aici, împunerea optimizării finisajului, sensul realizării unui tuseu ca mai reușit și unei rezistențe sporite față de difuziune, au condus la studierea atentă a posibilităților de care dispune întreprinderea, prin direcționarea activității celor două de specialitate în acest sens au fost atinse.

— Evident însă — se simțea

— Evident însă — se simțea

ÎN OBIECTIV RECOLTA 1973

Cele 17 000 000 tone cereale planificate a se obține anul acesta în agricultură constituie, fără nici o îndoială, obiective care concentrează în cel mai înalt grad atenția și eforturile tuturor lucrătorilor unității agricole de stat și cooperatiste. Sigur, cele șaptesprezece milioane reprezintă o sarcină globală, dar în funcție de ea, și pornindu-se de la condițiile specifice ale fiecărei unități, au fost stabilite prevederile de plan pe anul 1973 în fiecare unitate, prevederi care, la rîndul lor, au stat la baza organizării muncii și retribuției în acord global. Extinderea acordului global în aproape toate sectoarele producției agricole este, peste tot, considerată ca unul din factorii care înlesnesc atingerea obiectivelor stabilite. Sînt mai multe argumente care se aduc în sprijinul acestor afirmații. Noi ne vom opri doar la cele furnizate de cei care lucrează în cooperativa agricolă din comuna Tămădău, județul Ilfov.

Toamna se umplu hambarele DAR ROADELE ACORDULUI GLOBAL SE VĂD ÎNCĂ DE LA SEMĂNAT!

ANCHETA NOASTRĂ ÎN COMUNA TĂMĂDĂU, JUDEȚUL ILFOV

La finele anului 1972 bilanțul producției cîteva culturi cerealiere următoarea situație: porumb — 3 400 kg la hectar, realizat — 3 800 kg; grâu — plan — 2 700 kg, realizat 2 800 kg; steață de zahăr — plan — 30 000 kg, realizat 30 000 kg; floarea soarelui — plan — 2 100 kg, realizat 1 600 kg.

Pentru gradul de fertilitate al solului cantitățile acestea reprezintă, după opinia celui mai autorizat om să aprecieze rezultatele, în prezent, nivelul cooperativelor — mult sub ceea ce s-ar putea obține de teren aproape 2 800 hectare teren arabile ale C.A.P.-ului „Pacea” din Tămădău.

Cea mai elocventă dovadă în sprijinul afirmației sale o constituie, în primul rînd, experiența și rezultatele din anul trecut. În 1972 a fost aplicat și aici acordul global. La porumb, oamenii au primit, în medie, cam 3 000 kg, adică, de trei ori mai mult decît în 1971. Evident și recolta a crescut simțitor față de același an. Unul din factorii decisivi în obținerea acestor rezultate a fost prezența masivă a cooperativelor, cooperativei la timp, mijloacele de transport de asemenea, se deschișă camioane și remorci, mecanizarea lucrărilor... „Argumentele sînt argumente” și se spune, dar nu de asta ne arde nouă acum, să facem calcule pe ce ar fi dacă ar fi! Sigur, am obține cît puțin dublul recoltei în asemenea condiții ideale. Iată însă, că și astfel se pot scoate recolte mari; muncind ca adevărați agricultori, într-un singur an am săltat destul de mult. Problema se pune însă, și asta ne interesează deosebit, ce reșalte vom avea. Or, dacă privim cum se desfășoară lucrările pînă în prezent, cifrele propuse pentru celălalt cincinal — dublul celor de anul trecut — sînt abordabile și în condițiile actuale. De

— exemplu: pentru anul în curs, avem aceleași condiții din 1972, cooperativii și-au propus 4 100 kg porumb la hectar, 3 200 kg grâu, 2 400 kg floarea soarelui. Nu prim pas. Și la Tămădău nu este nimeni care să scadă ceva din angajament, dimpotrivă, există temeri pentru cîteva sute de kilograme în plus la fiecare hectar și de altfel, cum era de așteptat, avantajele muncii în acord global au impus reconsiderarea de facto a obligațiilor pe care contractul între cooperativă și membrii săi le stipulează. În acest sens, în prezent, un randament ridicat al forței de muncă, cele două brigăzi de cîmp au fost constituite din echipe cu oameni de aceleași vârste, din familiile care se știu, din sursele forței, controlul calității muncii trebuie să facem parte de acest an și în următorul, într-un singur an am săltat destul de mult. Problema se pune însă, și asta ne interesează deosebit, ce reșalte vom avea. Or, dacă privim cum se desfășoară lucrările pînă în prezent, cifrele propuse pentru celălalt cincinal — dublul celor de anul trecut — sînt abordabile și în condițiile actuale. De

— exemplu: pentru anul în curs, avem aceleași condiții din 1972, cooperativii și-au propus 4 100 kg porumb la hectar, 3 200 kg grâu, 2 400 kg floarea soarelui. Nu prim pas. Și la Tămădău nu este nimeni care să scadă ceva din angajament, dimpotrivă, există temeri pentru cîteva sute de kilograme în plus la fiecare hectar și de altfel, cum era de așteptat, avantajele muncii în acord global au impus reconsiderarea de facto a obligațiilor pe care contractul între cooperativă și membrii săi le stipulează. În acest sens, în prezent, un randament ridicat al forței de muncă, cele două brigăzi de cîmp au fost constituite din echipe cu oameni de aceleași vârste, din familiile care se știu, din sursele forței, controlul calității muncii trebuie să facem parte de acest an și în următorul, într-un singur an am săltat destul de mult. Problema se pune însă, și asta ne interesează deosebit, ce reșalte vom avea. Or, dacă privim cum se desfășoară lucrările pînă în prezent, cifrele propuse pentru celălalt cincinal — dublul celor de anul trecut — sînt abordabile și în condițiile actuale. De

lucrări superficiale cu grape cu discuri și grape reglabile pentru a obține un bun pat germinativ, creîndu-se condiții optime pentru încolțirea semințelor și răsărirea plantelor. Este știut că între factorii care influențează producția de porumb, hibridul folosit și densitatea plantelor la hectar au cea mai mare importanță. Conform normelor, distanța între rînduri — 80 de centimetri — este „sincronizată” cu distanța între plante: 25—30 cm. Datorită epurării apelor de la suprafața solului și a pășunării vîntului și pămîntului a destui de uscat — pe cele 100 hectare sămînța a fost implantată un centimetru-doi, mai adînc. „Adîncimea” va fi reglată și pentru restul suprafeței destinată porumbului și celorlalte culturi în funcție de umiditatea solului. Și pentru că am insistat mult pe cultura porumbului, trebuie spus că recolta precedentă a fost obținută mai mult de la cooperativă, cu suprafețe de aproximativ egale numărul celor care lucrează este, de obicei, mai mare. E adevărat și rezultatele sînt, în multe cazuri, superioare celor de la C.A.P. „Pacea” dar, cu același efectiv de oameni, cei din Tămădău și-au propus un alt nivel al recoltei și lucrările de pînă a acum atestă logica acestui angajament.

Angajamentele cooperativilor din Tămădău sînt pe măsura posibilităților existente aici. În deplină și depășirea lor depinde în mod necondiționat de respectarea cu strictețe a calendarului agricol, de organizarea exemplară a muncii — documentul suscităm încă de la început — și de conștiințozitatea și pricepere cu care sînt executate lucrările din toate sectoarele cooperativei. Din cele constatate, conducerea cooperativei trebuie să facă parte dintr-un grup pentru a acționa cu hotărîre în această direcție din prima pînă în ultima zi a anului. Acordul global devine astfel mai mult decît un stimul, devine un sumum de norme lucrătoare care alină și îndreptățește de muncă, dăruiește cît și locul fiecărui cooperativ în viața comunei.

NICOLAE ADAM

EFICIENȚA ECONOMICĂ CRITERIUL PRINCIPAL DE APECIERE A ACTIVITĂȚII DE COMERȚ EXTERIOR

Participarea crescîndă și obiectiv necesară a țării noastre la schimburile economice internaționale pune pe primul plan problema eficienței economice a întreprinderii, mai ales dacă avem în vedere faptul că o cincime din producția noastră industrială se realizează ca valoare de plată externă. Începînd cu acest an va fi destinată exportului o producție sporită și de aceea a devenit imperios necesar ca, în întreaga activitate de comerț exterior să măsurăm mai atent cîtă cantitate de muncă națională schimbăm pentru muncă străină încorporată în mărfurile de import. Este o datorie patriotică a fiecărui om al muncii, a fiecărui factor de răspundere să se întreb ce exportăm, cît exportăm și cu ce eficiență, cum să acționăm pentru a nu lăsa ca o parte din venitul național să fie instrăinată fără echivalență pe calea schimburilor, cum să reducem costurile de producție și să valorificăm la un nivel mai înalt resursele umane și materiale, să ridicăm calitatea mărfurilor făcîndu-le și mai competitive sub raport tehnico-calitativ și al prețurilor obținute?

Yasibile oriunde aceste preocupări majore sînt cu atît mai actuale în cursul acestor ani al cincinalului, cînd creșterea volumului și îndeosebi a eficienței exportului va trebui să asigure nu numai importul de mașini, utilități și materii prime necesare, dar și o balanță comercială activă, în vederea echilibrării balanței de plăți — sarcină de bază, stabilită de Conferința Națională a partidului, pentru activitatea de comerț exterior.

Ridicarea eficienței activității de comerț exterior nu este o sarcină ușoară, dar nu ne rămîn alte alternative. De aceea trebuie să vedem ce este de făcut, să ne bazăm pe experiența pozitivă acumulată în producerea și comercializarea mărfurilor și să îmbunătățim latura calitativă a muncii noastre.

O direcție principală în care trebuie acționat pentru sporirea eficienței exportului o constituie creșterea competitivității economice și tehnice a mărfurilor, ca rezultat al unei muncii de înaltă productivitate, reducerii consumurilor specifice de materiale și îmbunătățirii calității produselor.

Calitatea produselor, criteriul esențial de apreciere a rezultatelor economice moderne, constituie și pentru țara noastră, condiția numărului unu pentru ca industria să se impună cu produse de marcă românești, să dobîndească și să-și mențină poziții trainice pe piața mondială. Practic, nu putem vorbi astăzi despre promovarea eficienței a exportului și despre competitivitatea mărfurilor pe piețele moderne, fără strînsă asociere a lor de reînnoirea producției pentru export, ca un proces permanent de îmbunătățire a calității, a caracteristicilor tehnice, economice, funcționale și estetice ale produsului. Ritmul de înnoire și de adaptare calitativă a produselor la cerințele pieței mondiale au o influență hotărîtoare la asigurarea desfășurării mărfurilor la extern, în creșterea rentabilității vânzării mărfurilor pe piața străină. Un rol important revine în această direcție trecerii în viață a programului de creare și asimilării de produse noi, pe care industria noastră să le ofere la export în perioada de ascendență a curbei cererii, ceea ce va permite o mai bună valorificare a resurselor materiale și de muncă, a concepției proprii de cercetare și proiectare.

O influență directă asupra eficienței exportului o are accentuarea procesului de îmbunătățire structurală a fondului de marfă destinat exportului pe baza cunoașterii cerințelor pieței

externe, prin introducerea în fabricație de sortimente superioare, care să se valorifice pe piețele externe la prețuri avantajoase. Pentru a oferi mărfuri cu un grad ridicat de adaptare la cerințele pieței externe se impune să se acționeze cu mai multă fermitate, în direcția specializării unor secții și unități producătoare de producție care să permită asimilarea în termen scurt și executarea unor produse de înaltă calitate și la un nivel de productivitate a muncii superior celui mediu social.

Data fiind necesitatea confruntării permanente cu cerințele pieții externe, în activitatea de comerț exterior se face tot mai mult simțită necesitatea elaborării unui program de prospecție, prin care să se realizeze o cunoaștere sistematică și aprofundată a piețelor externe, pe produs și zonă, de către toți factorii care concurează la activitatea de comerț exterior. Este, de asemenea, necesar să se desfășoare a sîmna concretă și mai susținută de cunoaștere a prețurilor externe, a mecanismului de formare a acestora și a factorilor care le determină, influențarea și modificarea. Trebuie simțit perfecționarea sistemului informațional în domeniul prețurilor externe, asigurarea producției omogene pe piața străină, prin oferirea unui fond valoric de marfă sporit din aceeași cantitate de materie primă și cu cheltuieli de aprovizionare din import mai reduse. Aceasta se poate realiza, în special, prin îmbunătățirea conținutului structural exportului, producerea de sortimente superioare prelucrate, care valorifică într-un înalt grad resursele interne și cele de import. Astfel, se poate încasa un volum de valută mai mare decît se sporește exportul de rulmenți, cu un preț de 10 645 lei valută/tonă, sau de mașini-unelte, cu un preț de 9 615, 5 lei valută/tonă, decît dacă se exportă laminate ferose, la care prețul extern este de 54 lei valută/tonă.

Este necesară, ca o sarcină imediată, stabilirea unei corelații juste între nivelul prețurilor la importul de materii prime și materiale și calitatea acestora, pe de o parte, și gradul de valorificare la export a produselor finite obținute pe bază de import de materii prime, pe de altă parte. O preocupare susținută va trebui deci să o constituie efectuarea de calcule de eficiență la o serie de produse, astfel materii prime cît și unele mașini și utilități cu o pondere mare de importuri de completare, pentru orientarea ofertei noastre la extern numai spre acele mărfuri care asigură un ridicat aport valutar.

Prin creșterea tuturor condițiilor necesare dezvoltării unui comerț eficient, care să răspundă cerințelor unei economii moderne, prin folosirea deplină a posibilităților de care dispunem pentru îndeplinirea și depășirea planului de comerț exterior, vom contribui la creșterea veniturilor naționale, a bogățiilor noastre naționale — izvorul bunăstării generale și a fiecărui om al muncii.

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Integrarea tinerilor

noii tovarăș de muncă, faptul că poate deveni o bună muncitor.

— Vreau să învăț meseria asta de lăcătuș-montator — îmi spune — și vreau cu atît mai mult cu cît îmi și place. Aici nu am avut încă timp să mă plîncesc în nici o zi. Pe cînd la birou... Acolo, să fim sinceri, nici nu lucrăm cîm știe superioare.

Dezbatările care au avut loc în colectivele de oameni ai muncii din întreprinderile producătoare, la Conferințele Județene de partid, au evidențiat existența unor însemnate rezerve de experiență a salariaților în domeniul de piață străină, prin oferirea unui fond valoric de marfă sporit din aceeași cantitate de materie primă și cu cheltuieli de aprovizionare din import mai reduse. Aceasta se poate realiza, în special, prin îmbunătățirea conținutului structural exportului, producerea de sortimente superioare prelucrate, care valorifică într-un înalt grad resursele interne și cele de import. Astfel, se poate încasa un volum de valută mai mare decît se sporește exportul de rulmenți, cu un preț de 10 645 lei valută/tonă, sau de mașini-unelte, cu un preț de 9 615, 5 lei valută/tonă, decît dacă se exportă laminate ferose, la care prețul extern este de 54 lei valută/tonă.

Este necesară, ca o sarcină imediată, stabilirea unei corelații juste între nivelul prețurilor la importul de materii prime și materiale și calitatea acestora, pe de o parte, și gradul de valorificare la export a produselor finite obținute pe bază de import de materii prime, pe de altă parte. O preocupare susținută va trebui deci să o constituie efectuarea de calcule de eficiență la o serie de produse, astfel materii prime cît și unele mașini și utilități cu o pondere mare de importuri de completare, pentru orientarea ofertei noastre la extern numai spre acele mărfuri care asigură un ridicat aport valutar.

Prin creșterea tuturor condițiilor necesare dezvoltării unui comerț eficient, care să răspundă cerințelor unei economii moderne, prin folosirea deplină a posibilităților de care dispunem pentru îndeplinirea și depășirea planului de comerț exterior, vom contribui la creșterea veniturilor naționale, a bogățiilor noastre naționale — izvorul bunăstării generale și a fiecărui om al muncii.

Integrarea tinerilor

ceput. Unii nici nu puteau să conceapă să muncească direct în producție. A început o muncă asiduă de lămurire, un sir de discuții apropiate, o încercare perseverentă de schimbare a cu-riozității. Majoritatea fiind tineri, un rol esențial în acest sens l-a avut organizația U.T.C. „Multe ore de discuții cu fiecare în parte am avut în zilele acelea” — își aminteste Ivan Toader, secretarul comitetului U.T.C. al întreprinderii. „O săptămîină nici n-am vrut să aud de nou loc de muncă — mărturiseste azi Irina Onă, fata care are ambiția să se verifice pe ea însăși cît a învățat între timp. I-am spus și soțului că nici nu mai vreau să aud de fabrică! stau acasă mai bine și mă ocup de gospodărie” — ziceam. Am trecut însă o dată prin secție. Era cu totul altceva decît îmi închipuisem. Am înțeles și foste colegi de liceu care munceau aici. M-am prezentat la lucru. Au vrut, probabil ca să nu mai fie „supărătoare”, să mă treacă manipulator-distribuator, sau C.T.C.-istă. Nu am acceptat: dacă e nevoie de noi în producție, atunci dați-ne în producție, am spus, să ne facem o calificare, să avem un rost.

Deciziile din producție l-au primit de la început cu atenție și cu grijă și noli venii. Acesta trebuiau făcuți să se simtă în largul lor la noile locuri de muncă. Cu răbdare, cu tact, ucești ca Gh. Bozler, secretarul comitetului U.T.C. al fabricii, Minerva Veresz, membră a comitetului U.T.C. al întreprinderii, Suzana Sasz, Mariana Sahau și alții, s-au apropiat de noi în colozii, explicîndu-le răbdătorii fazele de lucru, înțelegîndu-l în tainele meseriei. Și acestia nu s-au lăsat rușinați, arînd o curiozitate nepolitată, vrînd să învețe par-

Integrarea tinerilor

că totul dintr-o dată, parcă dornici să-și ajungă cît mai repede colegii. „Trebuie să-i ajutăm — spune Minerva Veresz, fiindcă și noi avem nevoie de ajutorul lor aici, în producție”.

Roadele unui asemenea mod de a gîndi și de a acționa s-au văzut: în numai cîteva zile, pe nimeni nu-l mai speria munca. Suspicuniile care a încercat pe cîte unul la început, a dispărut și ea. Integrăți între ucești mai „vechi” în secție, „noli venii” nu se mai deosebesc decît după etate o mișcare mai stîngace, sau după curiozitatea care li face încă să ceară în dreapta și în stînga amănunte. Ce și

Integrarea tinerilor

mai doresc acum? Să în-cepă cît mai repede cursul de calificare și să fie lușii urgent în evidența organizației U.T.C. de aici. „Noli aici lucrăm, și de aici, din organizația colegilor noștri de muncă trebuie să facem parte” — mi-au spus mai mulți dintre ei. Cerere legitimă, cu atît mai mult cu cît ei aparțin în fapt nollor organizații, participînd la acțiunile inițiate în cadrul lor și activînd ca membri ai acestora.

Aplicînd prevederile termenale Statutului U.T.C., comitetul trebuie să treacă de urgență la luarea lor în evidență în noile organizații de care aparțin.

Integrarea tinerilor

nu este zi în care să nu între în probe tehnologice cîte ceva: fie o secție, fie o subsecție, fie un agregat. Timpul șantierului este plin de evenimente. Atît de plin încît ai la un moment dat impresia că cei trei ani care s-au scurs de la primii pionii împlînți în lutul „tăberelor” au adus cu sine o imensă acumulare de energie care abia acum, în aceste zile s-a transformat într-o nemălințită explozie.

Cea mai importantă unitate economică a județului își pregătește intrarea în marea constelație industrială a țării. Faptul se va împlini cu o lună mai devreme decît s-a presupus. Astăzi, ultimele zile ale lui mai vor deschide porțile unei noi cetăți a aluminiei. Porți trainice, porți în care și-au încrustat numele și efortul mil de oameni, sute de tineri veniți din toate colțurile țării. Aici li vom găsi, acum, cum li-am sădit dintodăuna, parcă, pe șeful de echipă Ion Diaicu, pe electriicianul Haralambie Cojocaru, pe șeful de echipă Ilie Gheorghiu, pe Inginerul Ion Gheorghiu de la „filiera albă” sau pe dușul Petrică Necula, pe toți ceilalți 500 de ucești angajați în marea bătaie cu crîvășii, în verile toride, sau cu praful înecăcios al marelui înopurt de dețat.

Vom găsi încrustat în această porță a „cetății” și numele celor din echipa de montori a lui Nicolae Severinteanu și, de asemenea, pe cei din echipa de fierari-betonisți a lui Sava Bizgan. Vom găsi, desigur, și numele secretarului comitetului U.T.C. care mi-a spus nu de mult: „mline, chiar mlina împlinesc 10 ani de șantier”.

Tot mlina va intra în probe tehnologice o nouă secție, tot mlina va fi răcoroasă la rețeaua de înaltă tensiune care va transmite electricitate, tot mlina va fi de dinaintea stăruinței se va mai sruca cu o zi. După el, vor veni metalurștii. Prima mare promție de metalurștii a Tulcei.

NICOLAE ADAM

CU FIECARE ZI MAI APROAPE

„Pe primele trei luni ale anului planul a fost depășit. Dar asta nu este esențial, pentru că cel mai important indicator este punerea cît mai grabnică în funcțiune a principalelor secții de uzină, la război, a acestor zile din aprilie. Situația noastră, acum s-ar putea asemăna interactivă cu declanșarea unei ofensive. Pentru că, în-tro asemenea descurtare de forțe, nici un element nu trebuie să „schiopolească”. Și oam-nii, și mașinile, trebuie să aibă în aceste momente decisive, în mersul egal și programatic al unui ecașor”.

Și li au. Graficele lunare au dispărut în aprînți în schimb cele care propun și reflectă în-tocmai mersul orelor, al jumătă-ților de oră chiar. În fiecare după-amiază, comandamentul, toți factorii de răspundere far programul concret pentru ziua următoare, în aprînți prim-lui secretar al comitetului Ju-dețean de partid, se analizează sarcinile imediate, seiau decizi-zile cele mai urgente, pentru de-a-șvârșire acestui drum.

Ritmul acestor ultime săp-tă-mini, este atît de intens, încît

„Pe primele trei luni ale anului planul a fost depășit. Dar asta nu este esențial, pentru că cel mai important indicator este punerea cît mai grabnică în funcțiune a principalelor secții de uzină, la război, a acestor zile din aprilie. Situația noastră, acum s-ar putea asemăna interactivă cu declanșarea unei ofensive. Pentru că, în-tro asemenea descurtare de forțe, nici un element nu trebuie să „schiopolească”. Și oam-nii, și mașinile, trebuie să aibă în aceste momente decisive, în mersul egal și programatic al unui ecașor”.

Și li au. Graficele lunare au dispărut în aprînți în schimb cele care propun și reflectă în-tocmai mersul orelor, al jumătă-ților de oră chiar. În fiecare după-amiază, comandamentul, toți factorii de răspundere far programul concret pentru ziua următoare, în aprînți prim-lui secretar al comitetului Ju-dețean de partid, se analizează sarcinile imediate, seiau decizi-zile cele mai urgente, pentru de-a-șvârșire acestui drum.

Ritmul acestor ultime săp-tă-mini, este atît de intens, încît

„Pe primele trei luni ale anului planul a fost depășit. Dar asta nu este esențial, pentru că cel mai important indicator este punerea cît mai grabnică în funcțiune a principalelor secții de uzină, la război, a acestor zile din aprilie. Situația noastră, acum s-ar putea asemăna interactivă cu declanșarea unei ofensive. Pentru că, în-tro asemenea descurtare de forțe, nici un element nu trebuie să „schiopolească”. Și oam-nii, și mașinile, trebuie să aibă în aceste momente decisive, în mersul egal și programatic al unui ecașor”.

Și li au. Graficele lunare au dispărut în aprînți în schimb cele care propun și reflectă în-tocmai mersul orelor, al jumătă-ților de oră chiar. În fiecare după-amiază, comandamentul, toți factorii de răspundere far programul concret pentru ziua următoare, în aprînți prim-lui secretar al comitetului Ju-dețean de partid, se analizează sarcinile imediate, seiau decizi-zile cele mai urgente, pentru de-a-șvârșire acestui drum.

Ritmul acestor ultime săp-tă-mini, este atît de intens, încît

CINE CUMPĂRĂ O PĂDURE?

Până nu prea de mult, prin satele mehediniene umbra un oarncare, sub numele de Ion Greu, resemnându-se în dăruire și în slăbiciune, ca pădurar, înscris în vînzarea unor cantități de lemne din pădurile de care, chipurile, răspundea. Ca dovadă, scotea din tasca cîteva boniere, cîteva foi de transport, toate în alb, care ațurau vesticulul său de culoarea pădurii de vară și pălăriei adida, cu o pană de fașon înfipțat sub panglică, nu lăsa nici un dubiu că, într-adevăr, el e omul care avea de îndeplinit o sarcină. De fapt, o sarcină grea în Greu își înjura la fiecare trei pași presupuși sefi, care, cîc, îl trimiseseră să colinde satele în căutare de cumpărători. În afara atribuțiilor sale exprese pe linie de serviciu, Ștefan Plavăț, cîndeau Oricum, după ce hotărîa rărirea unor păduri, trebuia trebuia făcută, iar lemnele vîndute.

Asa se face că într-o singură lună au fost vîndute un mare număr de copaci din pădurile Balota, Marman, Prunilor, Vădău, și altele, amatori de chipilipuri gîndindu-se cu ușurință în comuna Huaniciora și Simian, precum și în Strehala, Drobeta-Turnu Severin și Oțelul Rosu. Știndu-se „proprietarii” ai copacilor, aceștia arii totuși, în unele cazuri, de vînzarea pădurilor, vîndu-vîndu în special de stejari, înaltă de pînă la 24 metri. Azi așa, mîine tot așa, și iață că prețurile adus fondului forestier ajunge la mai mult mie de lei, și mai amînă de vînzarea bușinarului particularilor doritori de lemne, în care falsul Ion Greu și-a introdus mîna pînă dincolo de cot.

Observînd că din păduri dispar copacii, zăpăcîți lor învîntați lui Ion Puibere, militează. Investigățiile au dus, cum era și firesc, la prea dăruitul „pădurar” cu pană de fașon la pălărie, care nu era altul decît Ion Puibere, un tînar născut în comuna Topala, județul Harghita, domiciliat în comuna Zăvoia, județul Caras-Severin și căsătorit mai mult de formă în comuna Căzănești, județul Mehedinți. Cam complicată așezare a falsului Ion Greu în spațiul geografic, nu însă nepotrivită pentru el, ei din contră: lui I.P. îi convenea de minune să fie cîntat în trei locuri deodată, iar el se afile în al patrulea sau chiar în al cincilea.

Dincolo de îndrăzneala, lipsa de scrupule și abilitatea infracțională lui Ion Puibere, condamnat anterior de încă 3 ori pentru furt și înșelăciune în dauna avutului obștesc și personal, se impun atenției mai mult factori care au favorizat aceste joncțiuni cu pădurile statului. Sîm discutăm cu mai mulți dintre cei care au „beneficiat” de stejari care puteau sta foarte bine la locul lor încă mulți ani înainte, reținînd, pe parcurs, unele opinii care dezvăluie, de fapt, complicitatea lor morală la vîdvîvirea pădurilor.

lor în cauză. Iată cîteva din ele: — Aveam nevoie de lemne de construcție. Domn Greu (a se citi Puibere) le dădea destul de ieftin, așa că era normal ca oamenii să se îngrămădească. E drept, batea la ochi prețul, dar dacă trebuia să făcea contra chitanță, prost să fii ce să pierzi ocazia. (C. M. din Strehala).

— Parcă nu era lucru curat, mai ales că pădurarul cerea și arvună, iar eu știam că statul nu prea vînde lemne cu arvună. Ce să fac, pînă la urmă l-am cumpărat pe om pe cuvînt, i-am plătit, dinaintea cîteva sute de lei, urmînd să-l dau restul după ce-mi aduc lemnele din pădure. (I. Z. din Drobeta-Turnu Severin).

— Eram aproape sigur că la mijloc e o afacere necinstită, mai ales că Ion Greu, după ce mi-a încasat 600 lei pentru 9 metri acrii lemne de esență tare, mi-a emis și o foaie de transport pentru aducerea lor la domiciliu. Știam că ocaziile silvice nu au parculi de marșini pentru așa ceva și că, în general, de transport se îngrijește beneficiarul, totuși m-am hotărît să risc. Prea era avîntoasă afacerea. Numai că în trece timp, pădurarul dispăruse cu tot cu banii. (V. I. Drobeta-Turnu Severin).

— Cînd Greu (a se citi, bineînțeles, tot Puibere) m-a pofit să merg în pădurea Balota și să-mi aleg stejari care-mi plac, am bănuț că nu e el pădurar, cum nu sînt eu mitropolit. Adică, cum se poate ca omul să-și aleagă copacii care îi convin, fără nici o sistematizare dinaintea rării pădurii? Totuși, l-am dat 400 de lei și n-am mai spus nimic. (V.O. din Șimian).

— Pe Puibere eu îl cunoașteam mai de mult. Știam că mai avusesse niște încercături, dar cînd m-a rugat să-mi vînd o grămada de lemne de foc cu numărul 200 de lei, din pădurea Vodîta, n-am mai stat pe gînduri, nu l-am mai întrebat nimic, l-am dat banii și am bătuț palma. (I. B. din Drobeta-Turnu Severin).

Aceștea sînt doar cîteva din declarațiile culese. De fapt, numărul celor care s-au grăbit să pună mîna pe chipilip este mai mare, corespunzînd cu cele 13 infracțiuni săvîrșite de Ion Puibere în decursul de numai o lună; infracțiune înșelăciune fie de credulitatea oamenilor „aleși” de infractor, fie după cum s-a văzut, de complicitatea lor morală, săvîrșită sub pavăză unor chitanțe subțirile, destul de hătătoare la ochi. Astfel, Iulian Pirvulescu l-a plătit lui Puibere 400 de lei, Ion Dlu 232 lei, Ana Șerban 231 lei, Gheorghe Dlu 288 lei, Ionel Zaharia 203 lei și așa mai departe. Pre-

cizăm că daunele n-au pûțut fi recuperate, intrucît I.P., certat de multă vreme cu munca, încă nu dispune de nici un fel de avere mobilă sau imobilă, el complăcîndu-se în tratul de azi pe mîine, mai precis, ducîndu-și existența în preajma buzunarului celor porțiți pe chipilipuri sau orbii de aparținente cu care I. P. și-a se înjmoare.

Cazul are implicații profunde, care ne rețin atenția prin gravitatea lor. Așadar, o bună parte din cumpărătorii de păduri, ai acelor păduri din care au și fost tăiați cîteva sute de stejari cumosi, călătucînd puțîn, ca și sint răsiști la o afacere necinstită, dar au preferat să meargă mai departe: „la risc”, cum s-ar zice. În loc să-l la de guler pe omul travestit în pădurar, cu pana lui de fașon cu care el accepta să facă rabat la exigența și responsabilitatea cetățenească, înlesnind jocul de-a norocul unul obișnuit al tribunalelor. La ce concluzie ajungem? În primul rînd, că, din păcate mai persistă mentalitatea comunistă, călătucînd puțîn, pe avutul tuturor dacă ești acoperit de acte, chiar și măsluite, dar nu de tine, ci de altul. În al doilea rînd: suportul moral al unora dintre cei alături de care trăim și muncim, care au acceptat să facă ofi-rind un teren ideal pentru călătucînd de lege. În al treilea rînd: mai sînt arii insuficient explorate de factorii educativi din satele și orașele noastre, situație care, pe de altă parte, este exploatată și de „pădurarul” Ion Puibere.

Discutam, zilele acestea, cu tovarășul Victor Huidu, din Inspectoratul județean de interne Mehedinți.

— Asemenea factori, greu de deplăsat din timp locual pentru că sînt vădite de puțîn în Europa. La sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea au fost asimilate în artă modernă, în mod original, unora arhitecturii, adaptate variate și altele, existînd și în prezent, datorită unor condiții aproape similare de dezvoltare și evoluție, ale fenomenului artistic autonom, țagă de cele de pe alte meridianele. Lucrările de artă care sînt îndrăgite, între arta și arhitectură, sînt, între altele, produsele lui Ionescu. Ideea se așază încă în studiul emblematic și sporadic referirii, în lucrări monografice, articole sau colecții de articole, asupra acestui proces. Important pentru evoluția și orientarea artei românești, nu reușesc să argumenteze decît în amănunț de detaliu. Plasarea artei plastice românești contemporane în contextul mondial, definiția noștrii și a societății, este necesară. Cînd Ion Puibere este primul studiu care la în discuție Noua artă, cum dăruim această mișcare artistică lui Ștefan Plavăț, însoțind-o cu un complex de teorie și practică. Red la unei necesități tenace și esențiale, obligă conștientizarea creșterii unui vast domeniu de cercetare încă neabordat, a căruia prezentare sistematică publicată, însoțită de arhitectură, este astfel posibilitatea familiarizării cu o mișcare artistică de anvergură mondială, decisivă în orientarea artei secolului nostru, revoluționară prin încercările de realizare a ceea ce mult vizual de artiști sinteză a artei — și nepotrivită, remanent „lăsată” de evoluția noilor curente artistice. — aplică la răscrucea a două secole. Complexitatea, aspectul unor conștientizări, aria pe care o acoperă, constatarea că, în schimb, diversitatea titlurilor sînt cîteva din problemele care s-au ridicat în fata cercetătorilor, preocupăți, nu de multă

Peiaș industrial. desen de GRIGORE IOSIFESCU

CARTEA DE ARTĂ PLASTICĂ

S-a încetăținit în critica noastră de artă ideea feruții că multitudinea de curente, stiluri și mișcări artistice apărute în Europa la sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea au fost asimilate în artă modernă, în mod original, unora arhitecturii, adaptate variate și altele, existînd și în prezent, datorită unor condiții aproape similare de dezvoltare și evoluție, ale fenomenului artistic autonom, țagă de cele de pe alte meridianele. Lucrările de artă care sînt îndrăgite, între arta și arhitectură, sînt, între altele, produsele lui Ionescu. Ideea se așază încă în studiul emblematic și sporadic referirii, în lucrări monografice, articole sau colecții de articole, asupra acestui proces. Important pentru evoluția și orientarea artei românești, nu reușesc să argumenteze decît în amănunț de detaliu. Plasarea artei plastice românești contemporane în contextul mondial, definiția noștrii și a societății, este necesară. Cînd Ion Puibere este primul studiu care la în discuție Noua artă, cum dăruim această mișcare artistică lui Ștefan Plavăț, însoțind-o cu un complex de teorie și practică. Red la unei necesități tenace și esențiale, obligă conștientizarea creșterii unui vast domeniu de cercetare încă neabordat, a căruia prezentare sistematică publicată, însoțită de arhitectură, este astfel posibilitatea familiarizării cu o mișcare artistică de anvergură mondială, decisivă în orientarea artei secolului nostru, revoluționară prin încercările de realizare a ceea ce mult vizual de artiști sinteză a artei — și nepotrivită, remanent „lăsată” de evoluția noilor curente artistice. — aplică la răscrucea a două secole. Complexitatea, aspectul unor conștientizări, aria pe care o acoperă, constatarea că, în schimb, diversitatea titlurilor sînt cîteva din problemele care s-au ridicat în fata cercetătorilor, preocupăți, nu de multă

PANTHEON TINEREȚE ÎNCHINATĂ LUPTEI REVOLUȚIONARE

60 de ani de la nașterea eroului comunist Ștefan Plavăț

Cu șase decenii în urmă, la 24 aprilie 1913, s-a născut pe meleagurile Olteniei, în comuna Eșelnița din județul Mehedinți, Ștefan Plavăț, fiu devotat al clasei muncitoare, al Partidului Comunist Român, luptător hotărît pentru apărarea suveranității și independenței naționale a României.

Ohrișia țărănească, dar mai ales viața grea ca unicul timp-lar la Atelierele C.F.R. Timisoara, au înrîuit decisiv conștiința tînarului Plavăț, aducîndu-l în mod firesc, din fragedă tinerete, acolo unde clocește revoluția față de regimul de exploatare și asuprire, unde se plămădea lupta nelîncrîtată pentru o viață mai bună — în mișcarea muncitorească.

Învățătorii l-au fost lucrătorii mai vîrstnici, cei mai mulți dintre ei comunisti, de la care a deprins atît pasiunea de a studia lucrări de bază ale literaturii marxiste-leniniste, cît și dorința a înțelegii mecanismului vieții sociale, contradicția ireconciliabilă dintre muncă și capital, ceea ce l-a permis să-și formeze convingerea fermă despre necesitatea luptei revoluționare pentru înlăturarea unui societății nedrept alcătuite.

Încadrat activ în rîndurile proletariatului organizat într-o perioadă de puternic avînd revoluționar — anii crizei economice din 1929-1933 — cînd în-

treaga noastră clasă muncitoare era angajată într-o puternică ofensivă vizînd îmbunătățirea situației sale materiale, Ștefan Plavăț dovedește un talent apăsător de militant — talent apăsător, spirit de sacrificiu, hotărîre și perseverență, calități apreciate de tovarășii săi de muncă și de luptă timisoareni.

Faptul că tînarul lucrător nu și-a preocupat nicodată eforturile în îndeplinirea sarcinilor primite din partea sindicatului ceferist a organizației U.T.C. sau a Ajutorului roșu, a determinat primirea lui Plavăț în rîndurile partidului comunist, apoi, la scurt timp, cooptarea sa în conducerea organizației de partid de la Atelierele C.F.R. Timisoara.

În preajma celui de-al doilea război mondial, atunci cînd poporul român s-a ridicat, la chemarea partidului comunist, în apărarea ființei sale naționale, Ștefan Plavăț a devenit un militant revoluționar cel mai hotărît și energic. Iar după înstrăuarea diktatorilor militarofasciste el a condus, la Timisoara, acțiunile de sabotare a mașinilor de război fasciste, în special a materialului rîuit destinat frontului, a participat la activitatea de răspîndire a manifestelor, de atragere a unui număr cît mai mare de muncitori la luptă.

Aproprierea momentului de clanșării inușcării pentru răsturnarea diktatorului militarofasciste a determinat diversificarea mijloacelor de luptă a muncitorilor. La indicațiile conducerei de partid, comitetul regional P.C.R. Banat trece la alcătuirea unui grup de partizani, cu misiunea de a acționa în Munții Caras. Începînd din mai 1944, detașamentul de partizani din Semeinic, sugerat denumit „Mărașii”, în amintirea strălucitei victorii a armatei române împotriva trupelor germane în primul război mondial, al cărui comandant politic era comunistul Ștefan Plavăț, a întreprins acțiuni îndrăznețe pe calea ferată, producînd deraieri de trenuri germane.

La 18 iunie 1944 partizanii au fost încercuți de forțe de siguranță și jandamerle. Cel mai vîrstnic reușesc, să se retragă, a vînd asigurată acoperirea din partea comandantului „Mărașii”, comunistul Ștefan Plavăț. Eroul a căzut la datorie; abia trecuse pragul vîrstei de 31 de ani. Amintirea sa a rămas însă vie în inimile celor care l-au cunoscut și apreciat. Iar figura sa rămîne în sufletul nostru, rod al todeauna la loc de cinste în rîndurile luptătorilor pentru triumful libertății și socialismului pe pămîntul României.

Aspecte ale sincronismului artei plastice românești

abia odată cu apariția „Artei 1900” apar scoli naționale. Autorul urmărește atențiv modul în care a avut loc adoptarea stilului „Artei 1900” în unele țări: prin asimilare directă sau prin valorificare a tradiției și folclorului național într-o manieră modernă și originală. În acest scop cercetarea problemei în Transilvania și în Vechea Românie devine motivul central al cărții. În Transilvania, arhitectul ce a lucrat aici — subliniază autorul — „... au ajuns deseori la o modalitate originală de expresie, caracteristică transilvăneană. În care elementele măștărești și românești se integrează într-o structură armonioasă”, linie pe care de altfel se

inscrie și folclorul acestui regiun, cum subliniază autorul. Pentru Vechea Românie problema în jurul căreia se concentrează atenția autorului este cea a raportului între arhitectura neoromânească și „Arta 1900”, înțelegînd cont de orientarea spre arhitectura urbană a lui Ion Mincu, Petre Antonescu, Grigore Cerchez, Cristof Cerchez, Paul Smărăndescu etc. arhitecții ale căror lucrări demonstrează „... existența unei școli românești originale de Artă 1900...”. Paul Constantin abordînd problema varietăților stilistice în arhitectura 1900 din România, pornește de la ideea existenței unui „evantai stilistic” bogat, ecou al diferitelor modalități de

ze planurile sonore, să esențializeze elementele principale ale construcției muzicale. În concertul prezentat la A-teneu, Ansamblul francez dirijat de André Girard ne-a propus momente semnificative din repertoriul formației. În prima parte am ascultat lucrări din literatura muzicală a secolelor 17 și 18: o versiune pentru seriet de coarde a unui concert de Rameau, Divertissement la Chambord de Lully, o suită din comedia-balet Monsieur de Pourceaugnac, un divertissement, o pastorale a comozitorului englez William Boyce. În partea a doua a programului, reprezentanții artei pariziene ne-au oferit posibilitatea de a auzi alături de două lucrări din literatura franceză modernă, (Simfonia scurtă pentru orchestră de coarde de Charpentier și Mișcarea Simfonică nr. 1 a lui Martini) o vibrată paritură românească, o pagină definitivă prin soliditatea structurii melodice, ritmice, prin suflul cîgurilor care străbate cele trei mîcări ale construcției, prin rigurozitatea proporțiilor pentru noua noastră creație națională. Artiștii francezi au pătruns marșistrat spre izcoarele atît de românești ale pariturii, au dat expresie fiecărui din detaliile cu care Paul Constantinescu investim-tează liniile melodice, au învîntat perfect înșelătura interioară a lucrării.

Un moment de maximă tensiune în derularea pariturii lui Paul Constantinescu l-am pîsit în mișcarea mediană în care demonstrînd o unică intuiție artistică, muzicienii francezi au înțeles sfîșitorul dramatism al unor idei, acourile atît de adînci ale baladei populare românești.

Arta, dragostea și care artiștii francezi s-au apropiat de Concertul pentru orchestră de coarde de Paul Constantinescu rămî-n mînturii ale forței cu care muzica românească pătrunde în conștiința veacului.

Festivalul republican al școlilor de artă Premiile pentru balet

Deoarece lista premiilor pentru balet a fost reprodusă incomplet într-unul din numerele precedente ale ziarului nostru facem loc listei integrale a acestor premii.

- PREMIUL I ȘI PREMIUL SPECIAL AL JURULUI** — Dumitru Boieru (Cluj), Mihaela Gagiu (Cluj), Camelia Petrică (București), Gheorghe Bodnarcu (Cluj). **Premiul II** — Gheorghe Covalac (București), Carmen Marinescu (Cluj), Ana-Maria Stănculescu (București), Gheorghe Anghel (Cluj). **Premiul III** — Zoltan Ravasz (Cluj), Veronica Suresan (București), Ion Caloianu (București), Gheorghe Iancu (București). **Premiul Operei Române din București** — dansul „Flamango” (Cluj). **Premiul Operei Române din Cluj** — dans bace (București). **Premiul revistei „Contemporanul”** — Gheorghe Covalac (București) și Carmen Marinescu (Cluj). **Mențiuni speciale** — Dansul „Păsările” (București), dansul „Spirale” (Cluj), dansul „Fetele din Crihalma” (Cluj), **Mențiuni individuale** — Mihai Tuglaru (București), Adrian Roboș (Cluj), Sorin David (Cluj), Mariana Vasilescu (București), Sergiu Anghel (București), Vasile-Stefanescu Ștefan (Cluj), Paraschiva Zăman (București), Ladislau Radury (Cluj), Elena Bortes (București), Cristian Craicu (București), Elisabeta Raicu (Cluj), Nalasa Trîstaru (București). **Mențiuni speciale ale juriului** — Diana Ungureanu (București), Doina Axinte (București). **Premiul pentru clasele III-VIII** — Premiul I „Polcăpăcăt” (București), „A venit vacanța” (Cluj). **Premiul II** „Gavota” (București), „Lebedele mici” din Baletul „Lacul lebedelor” (București).

STUDENȚII ÎȘI SPUN CUVÎNTUL

me moderne de predare. În fiecare institut, discutarea și concretizarea mesajelor de aplicare a acestor propuneri vor acționa, fără îndoială, procesul de perfecționare a învățămîntului în felul cel mai direct, pentru sporirea mijloacelor de informație, pentru intensificarea tipărilor manualelor, cursurilor și lucrărilor de laborator pentru a contribui, astfel, la perfecționarea pre-dării.

— Consultarea studenților și largă a maselor de studenți este un factor de bază în cunoașterea obiectivelor solicitate de modernizarea învățămîntului. Cum se realizează acest deziderat pentru a se conferi eficiență intervențiilor Consiliului U.A.S.C. pe centru universitar?

— Capacitatea studenților de a sugera soluții viabile a fost remarcată și prin realizarea listelor de propuneri supuse discuțiilor din organele colective de conducere ale institutelor, propuneri care, eliberate de caracterul abstract al generalităților utilizate curent, pînă nu cu mult timp în urmă, se referă concret la calitatea unor cursuri, la posibilitățile de eliminare a repetițiilor, la corectarea mai bună a disciplinelor de graniță, la schimbarea unor metodologii pedagogice depășite și la înlocuirea lor cu siste-

me moderne de predare. În fiecare institut, discutarea și concretizarea mesajelor de aplicare a acestor propuneri vor acționa, fără îndoială, procesul de perfecționare a învățămîntului în felul cel mai direct, pentru sporirea mijloacelor de informație, pentru intensificarea tipărilor manualelor, cursurilor și lucrărilor de laborator pentru a contribui, astfel, la perfecționarea pre-dării.

— Consultarea studenților și largă a maselor de studenți este un factor de bază în cunoașterea obiectivelor solicitate de modernizarea învățămîntului. Cum se realizează acest deziderat pentru a se conferi eficiență intervențiilor Consiliului U.A.S.C. pe centru universitar?

— Capacitatea studenților de a sugera soluții viabile a fost remarcată și prin realizarea listelor de propuneri supuse discuțiilor din organele colective de conducere ale institutelor, propuneri care, eliberate de caracterul abstract al generalităților utilizate curent, pînă nu cu mult timp în urmă, se referă concret la calitatea unor cursuri, la posibilitățile de eliminare a repetițiilor, la corectarea mai bună a disciplinelor de graniță, la schimbarea unor metodologii pedagogice depășite și la înlocuirea lor cu siste-

INTERPREȚI FRANCEZI AI CAPOOPERELOR ROMÂNEȘTI

Zilele trecute am asistat sub cupola Ateneului, la concertul unei remarcabile formații muzicale europene: Orchestra de Cameră a Radioteleviziunii Franceze, concert care a devenit unul dintre cele mai semnificative momente ale stagiunii muzicale.

Formația franceză a fost constituită în anul 1952 din inițiativa lui Pierre Capodelle și și-a propus pentru început să reactualizeze în contemporaneitate valorile preclasicismului francez. Dirijorul pi-a fixat de altfel drept nucleu al formației, asemeni celor bice orchestre întemeiate de Lully pentru Curtea Regelui Soara, 24 de instrumentiști, 12-cuarele ansamblului cameral al

care sînt preocupate doar de cantabilizarea absențelor, fără a contribui la îndrumarea de fond a stagiunii.

Răspunsurile primite cu ocazia unor sondaje privitoare la modalitățile optime de practică au reliefat necesitatea unor perioade compacte, solicitate de studenți și pentru valentele educative ale cunoașterii universului profesional, pentru cunoașterea oamenilor ce muncesc în diferite domenii de specializare. Astfel, au fost po-

denleșări efective a ponderii acestei practici din mediul urban în mediul rural — acolo, unde va fi viitorul loc de muncă al majorității absolvenților facultăților cu profil pedagogic.

La nivelul centrului universitar acțiunile comisiilor profesionale vin în întîmpinarea acestor dorințe prin inaugurarea dialogurilor între studenți și elevii, în vederea unei orientări profesionale a celor din ultimele clase ale școlilor generale sau liceelor teoretice, precum și

TELEGRAMĂ

Președintele Republicii Guinea, AHMED SEKOU TOURÉ, a trimis tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Comitetului de Stat al Republicii Socialiste România, următoarea telegramă:
Vă mulțumim în mod sincer pentru mesajul de condoleanțe pe care vă binevoiți să mi-l adresați, în legătură cu accidentul de cale ferată survenit la 9 aprilie, pe linia Conakry-Friguiya. Vă exprimăm cele mai bune urări de sănătate personală și de prosperitate pentru poporul român

VIZITELE MINISTRILOR U. R. S. S., A. A. GRECKO

Mitingul de la Academia Militară

Luni dimineața, cu prilejul vizitei în țara noastră a ministrului U. R. S. S., A. A. Grecko, la Academia Militară a avut loc un miting la care au luat parte cadre militare din garnizoana București.

Au fost prezenți V. I. Drozdenko, ambasadorul U.R.S.S. la București, și membri ai ambasadelor.

Mitingul a fost deschis de general-locotenent Nicolae Militaru, comandantul garnizoanei București.

A luat cuvîntul ministrul apărării naționale al Republicii Socialiste România, general de armată Ion Ioniță care, exprimându-și satisfacția de a avea ca oaspete pe ministrul apărării al U.R.S.S., a transmis, în numele militarilor români, un fierbinte salut tovarășesc tuturor ostașilor Armatei Uniunii Sovietice. Animați de profunde sentimente internaționaliste...

În continuare, referindu-se la realizările obținute de poporul român pe calea progresului și a civilizației socialiste, vorbitorul a subliniat că schimbările înnoitoare petrecute în toate domeniile de activitate sînt rodul înfăptuirii neabătute a politicii marxist-leniniste, promovate cu consecvență de Partidul Comunist Român. Oamenii muncii din țara noastră — a spus el — urmează cu încredere și fermietate politica partidului, muncesc cu abnegație pentru înfăptuirea cu succes a programului trasat de Partidul Comunist Român. Oamenii muncii din țara noastră — a spus el — urmează cu încredere și fermietate politica partidului, muncesc cu abnegație pentru înfăptuirea cu succes a programului trasat de Partidul Comunist Român.

DATOREZ UZINEI TÔT

(Urmare din pag. 1)

nalitate, cînd ai început să faci ceva pentru tine și societate. Dar să revin la cronologie. După ce am cegelat un timp, am fost luat în armată. Disciplina, rigoriile vieții ostășești, au fost ca un duș rece. Deși terminasem un liceu eram un nimeni, un nimeni cu n mic dar asta nu constituia un motiv de liniște. Cînd m-am întors din armată nu mă găndeam deloc la facultate. Singura mea povină era să muncesc indiferent ce, să fac ceva. M-am dus la forțele de muncă și așa am ajuns la Uzinele „Electronica”. Asta era acum doi ani.

— Cum ai fost primit?
— Neesperat de bine. Secretorul comitetului U.T.C. m-a primit de parcă mă cunoștea și mă aștepta de-o vreme îndelungată. Te-ai hotărât să muncești, foarte bine, aici este între prieteni. Și fiindcă ești și utecist, îți încredințăm și o sarcină de organizație. Așa am început. Nu mi se vedea capul de treburi dar mă simțeam bine. Sînt tînd și duc mult. Adică și normă și pregătire profesională și repetiții cu brigădile artistice. În scurt timp am devenit reglor la mașinile din secție. O muncă de răspundere de care de multe ori depinde chiar îndeplinirea planului de producție.

— Ne îndepărtăm de întrebare...
— Acești dreptate. În secția oamenilor muncii au avut cu multă căldură. Muncitorii mai vechi care n-aveau prînzăriea mea școlară nu făceau gluma pe seama mea, spunîndu-mi să aduc o gălencă cu înaltă frecvență, sau poezie în două cuvinte, domnișor, m-au scotit de îndată om al secției, ajutîndu-mă să înțeleg nicidecum sau marile secrete ale meseriei și mai ales faptul că fac parte dintr-un colectiv. Cum să spun, prin el, prin recunoștința mea în primul rînd, am simțit că am devenit al om.

— Ai căpătat acel adeodat sentiment al libertății de care aminteați?
— Mai era ceva pînă atunci. Un subinginer dînr-o secție oștie mi-a solicitat de cîteva ori ajutorul pentru probele pe care le făcea la realizarea unor proto-

• LUNI A SOSIT LA BUCUREȘTI Oliver Tambo, președintele al Congresului Național African (ANCA) din Africa de Sud, care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, va face o vizită în țara noastră.
• O delegație din Institutul de Investigare Genetică, de la Universitatea George Emil Palade, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., s-a dus la București, al C.C. al P.C.R.

CRONICA U. T. C.

• PREȘEDINTELE UNIUNII STUDENȚILOR IUGOSLAVI, Dragan Kalinic, care a sosit, luni după-amiază în Capitală, în fruntea unei delegații a acestei organizații și-a exprimat satisfacția pentru prilejul de a vizita România, apreciind că ea va

contribui la o mai bună cunoaștere a vieții și preocupărilor tineretului nostru universitar, la dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre studenții celor două țări.

Pe aeroportul Otopeni, oaspeții au fost salutați de președintele Uniunii Asociațiilor Studenților Comunisti din Republica Socialistă România, Constantin Bostină, precum și de reprezentanți ai ambasadelor R.S.F. Iugoslavia la București.

• Teri a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie, delegația Tineretului Socialist Popular din Norvegia, condusă de Heming Clausen, președinte al organizației, care la invitația Uniunii Tineretului Comunist din Danemarca (DK.U.) a participat la lucrările celui de-al XXX-lea Congres al D.K.U.

• Teri s-a însoțit în Capitală tovarășul Petru Popescu, membru suplant al Biroului C.C. al U.T.C., care la invitația Tineretului Comunist din Danemarca (DK.U.) a participat la lucrările celui de-al XXX-lea Congres al D.K.U.

• Tot ieri s-a însoțit în Capitală tovarășul Petru Popescu, membru suplant al Biroului C.C. al U.T.C., care la invitația Tineretului Comunist din Danemarca (DK.U.) a participat la lucrările celui de-al XXX-lea Congres al D.K.U.

• La întorcere, se află de la aeroportul București-Otopeni, tovarășul Florea Diaconescu, membru al Biroului C.C. al U.T.C., activist al C.C. al U.T.C.

menținea și unitatea popoarelor și armatelor țării socialiste.

Vizita în țară — a spus vorbitorul — a avut succes în lupta împotriva imperialismului deposedat împotriva de corupție și de înfrîngerea militară a T.A.T.O. condusă de organizații, care la invitația Uniunii Tineretului Comunist din Danemarca (DK.U.) a participat la lucrările celui de-al XXX-lea Congres al D.K.U.

În continuare, referindu-se la importanța Tratatului de la Varșovia în contextul existenței în lume a organizației T.A.T.O., vorbitorul a subliniat că partidele comuniste și guvernele țării socialiste trebuie să fie în permanență în contact și să promoveze relațiile noastre frățești.

A luat apoi cuvîntul tovarășul Ion Ioniță, care a subliniat că România este o țară socialistă dezvoltată în țara noastră și a transmis militarilor Armatei Republicii Socialiste România un salut tovarășesc și o asigurare că va continua să participe activ la realizarea obiectivelor Tratatului de la Varșovia.

Vreau să menționez — a spus vorbitorul — că viza noastră de prezentare a fost cent. rodnică. Numărul participanților din țară cu caracter de observatori este de 1200, am înțeles că acestea vor fi manifestări de mare amploare și că vor fi organizate în jurul nostru. Referindu-se la realizarea obiectivelor Tratatului de la Varșovia, vorbitorul a arătat că în prezent, România este o țară socialistă dezvoltată, cu o armată modernă. Oamenii sovietici se bucură de aceste succese. Tratatul sovietic-român de prietenie, colaborare și asistență mutuală, în interesul realizării obiectivelor în relațiile dintre cele două țări, deschide largi perspective de adîncire a legăturilor de prietenie între Uniunea Sovietică și România, pe baza principiilor internaționalismului socialist.

Popoarele noastre — a subliniat vorbitorul — sînt legate nu numai prin-o colaborare avansată, ci și prin aceleasi scopuri de luptă pentru socialism și comunism prin ideologia marxist-leninistă și activitatea noastră în Uniunea Sovietică și România se prezintă pentru

• Toți noi, ministrul apărării al U.R.S.S., mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko, Impresarul de presă al U.T.C., tovarășul Ion Ioniță, ministrul apărării naționale, unde a avut o întrevedere cu general de armată Ion Ioniță, ministrul apărării naționale.

• Convoierile care au avut loc cu acest prilej — s-au desfășurat în condiții amicale, prietenești.

• În cadrul acestor vizite, mareșalul Uniunii Sovietice, A. A. Grecko, și personalul care îl însoțea au vizitat cu interes instalațiile de producție și de cercetare științifică din uzinele „Electronica” și au avut o discuție de general de armată Ion Ioniță.

• Seara, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, V. I. Drozdenko, a oferit un dinar. Au luat parte Virgil Trofin, general de armată Ion Ioniță, general-colonel Ion Gheorghe, general-colonel Ion Gheorghe, Vasile Gliga, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, general și ofițeri superiori.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

• În timpul dinoului, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, ambasadorul V. I. Drozdenko, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Grecko și general de armată Ion Ioniță au rostit toasturi.

actualitatea Tineretului

UN MILION ECONOMISIT

Uteciștii din Bacău au desfășurat în această lună ample acțiuni voluntar-patriotice de întreținere și înfrumusețare a tuturor spațiilor verzi din municipiu. În cele cinci mari parcuri, în cele două straturi, în perimetrul întreprinderilor și liceelor. Un calcul sumar relevă faptul că suprafața îngrijită de uteciști însumă aproximativ 100 de hectare. S-au efectuat lucrări de curățare a frunzișului, a ramurilor uscate, dezgroparea arbuștilor (trandafirii bucurîndu-se în acest sens de o atenție specială), de completare a alimențelor prin refectoriu — pe mai bine de 2000 metri — a gardurilor vii. Concomitent, au fost plantați pomi fructiferi și ornamentalii în toți orașii: 3000 de arbori ornamentalii numai în parcuri și aproape 13000 de pomi fructiferi în întreprinderi, licee și chiar acasă, în curțile tinerilor.

Prin aceste acțiuni, la Bacău, s-a desfășurat popularul concurs al elevilor „Floarea de stîncă”. A ajuns la a-4-a ediție, concursul, organizat sub egida Comitetului județean Arșez al U.T.C. și Societății culturale „Gauđemus” a Liceului Rucăr, a reunit la start peste 50 de solști de muzică populară și ușoară din 15 județe ale țării. Festivalul a consensat în acest an, după cum afirma președintele juriului actualii ediții, Constantin Dinischiociu, „un serios efort pentru păstrarea nealterată a muzicii populare, eliberate de conștiințele „stilizărilor” și „aranjamentelor”. Doina și balada, speciile preferate de concurenți, își dovedesc din plin perenitatea și

PORTATIV

De curind, violoncelistul Cătălin Ilea a avut prilejul să se întâlnească pentru a treia oară cu muzicantii din Elveția și R.F. Germania. De data aceasta, cercasii audiorilor a fost mai larg intruct artistul român

ETAPA VĂZUTĂ DUPĂ 24 DE ORE

ECHILIBRUL MEDIOCRITĂȚII

luptă pentru obținerea unui punct, în deplasare? Nu prin mijloace sportive, printr-o bătaie deschisă, ci prin practicarea unui joc destructiv, închis, mînd exclusiv pe contraatac și acesta împingîndu-se timid. Echipele care joacă pe teren propriu — chiar Dinamo, Steaua, Rapid etc. — încep acei 24-mi-ou, na-ți-o ție, și cu chiu cu vai ajung pînă la 16 m, unde, de regulă, atacurile se însoțesc pentru că dau de zidurile apărării, în supraumerale. Se văd tot mai rar acele deschideri lungi și extreme, care sînt surprinse adăugînd pe picior greșit, acele surprinse, pe care să le urmăriască jurații din linia a doua, descoperim greu atacanți care să încerce să se treacă prin dribling, în viteză, dincolo de santinelele adversarilor. Fehipele, jucătorii nostri vor să realizeze totuși cu minimum de efort. Și așa mediocritatea vine să echilibreze valoarea, superioritatea tehnică tactică a unor specialități, înclină să cedeze și la ora actuală valoarea este puțin în inferioritate de pregătire psihologică și de disciplină. Echipe considerate mediiocre. — C.F.R. Cluj, Univ. Craiova, Sportul studențesc, C.S.M. Reșița etc. — și jucătorii fără mari veleități, cu o bună pregătire psihologică au ajuns să anihileze „marile” valori. Echipele noastre de primă mărime sînt surprinse de acest fenomen, probabil că ele caută soluții, dar iată că, deocamdată, nu le-au găsit. O cauză a acestui stăru de lucruri este, poate, sentimentalismul și conservatorismul conducătorilor tehnici. Sînt antrenorii care preferă „să cadă de pe cai frumoși”. Steaua preferă un Voinea, un Negrea, un Halmagheanu și ține pe tușă pe Mărandache, Ion Ion, Iovănescu, jucători tineri, talentați, dornici de afirmare care ar a-

FESTIVAL

„FLOAREA DE STÎNCĂ”

Timpe de trei zile, la Rucăr, s-a desfășurat popularul concurs al elevilor „Floarea de stîncă”. A ajuns la a-4-a ediție, concursul, organizat sub egida Comitetului județean Arșez al U.T.C. și Societății culturale „Gauđemus” a Liceului Rucăr, a reunit la start peste 50 de solști de muzică populară și ușoară din 15 județe ale țării. Festivalul a consensat în acest an, după cum afirma președintele juriului actualii ediții, Constantin Dinischiociu, „un serios efort pentru păstrarea nealterată a muzicii populare, eliberate de conștiințele „stilizărilor” și „aranjamentelor”. Doina și balada, speciile preferate de concurenți, își dovedesc din plin perenitatea și

M. BORDA

Rubrică realizată de ANDREI BĂRSAN

CLASAMENTUL RETURULUI

Table with 2 columns: Club and Points. F.C. Arșez 6510 18-211, C.F.R. Cluj 6249 4-28, F.C. Brașov 6231 12-74, St. roșu 6312 18-57, Dinamo 6312 18-57, C.S.M. Reșița 6231 8-77, S.P. Stud. 6231 12-74, U.T. Cluj 6232 4-46, F.C. Constanța 6132 10-105, Steaua 6132 3-53, C.F.C. Bacău 6132 12-74, A.S.A. Tg. M. 5283 18-64, Jui 6123 7-64, Rapid 6123 4-44, U.T.A. 6123 4-44, F.C. Petrolul 6024 2-112

duce în echipă ambiția și spiritul ofensiv de care această echipă suferă. În retur, nu s-a câștigat nici un meci pe teren propriu: în 6 partide, a realizat doar 5 puncte. La Rapid, la fel, se acordă încredere, în continuare, lui Codreanu, Dumitru, Ștefan, Gălbeneț, din eșalonul de „salon” al „neretului” — rămînd să știm pe banca rezervelor. Exemplele s-ar putea înmulți. Pentru a argumenta un fenomen considerat că sînt suficient. După cum putem demonstra că acele unde se promovează în competițiile fotbalistice tineri, unde concurența pe post este stimulativă, rezultatele sînt superioare: C.F.R. Cluj (Visan, Tegean, Petrescu, Gălbeneț), C.S.M. Reșița (Aldobescu, Ștefan, Iles, Boldeanu, Dudu Găbureanu), F.C. Constanța, în revenire de formă (Mărușescu, Turcu) Steagul roșu (Anghelini, Mateescu, Anghel, Zolnică). Înșiruirea ne demonstrează că reverimentul, spiritul ofensiv, calitatea vin de la tineret. Dacă stai de vorbă cu jucătorii de la Steaua și Dinamo ei îți vor mărturisii, probabil, că antrenorii lor sînt foarte buni cu ei! De ce? Pentru că antrenorii — tineri, fără experiență — mai au încă mentalitatea de jucători și judecata și aprecierile lor nu odărn sunt subiective. Ei lărgă prea mult și se lasă convinși ușor, făcînd concesii și rabaturi la pregătire și disciplină. Un ultim aspect: absența ambiției și dăruirii în joc, e simptomatice la multe echipe. Explicația e simplă: ambiția trebuie dublată de pregătire. Moralul slab, al jucătorului și al echipei, în ansamblu, nu este decît consecința aceluiași carente de pregătire.

VASILE CĂBULEA

MERIDIAN

balcanice de tir, reprezentanții României aflîndu-se ca protagoniști ai întrecerilor. Nicolae Rotaru s-a clasat pe primul loc la armă liberă cu calibrul redus, 3 poziții, cu 1147 puncte și tot el a ocupat locul întâi la poziția în geamă, cu 380 puncte. La arșez, în proba de selecționare României a cucerit titlul balcanic cu 430 puncte, urmat de Iugoslavia — 448 puncte. Alte succese românești au obținut Dan Iuga, invincibil în proba de selecționare, cu 593 puncte și Melania Petrescu câștigătoare la armă standard, 60 focuri calcat, cu 566 puncte. Ultima probă a competiției — pistol calibrul mare — a fost dominată tot de tînărul român. La indivi dual, primul loc a fost ocupat din nou de Dan Iuga, cu 579 puncte. Pe echipe victoria a revenit selecționatilor României care a totalizat 2297 puncte.

LUNI AU LUAT SFIRȘIT la BELGAU campionatelor

Cinema section listing movies and showtimes for various theaters like VERONICA, ORGANIZATIA, FATA CARE VINDE FLORI, etc.

Teatre section listing plays and performances at various theaters like Opera Română, Teatrul Național, etc.

Clasamentul Returului table and other sports news including Meridian and Vasile Căbulea.

de peste hotare

Puternică presiune a forțelor patriotice khmery

Forțele patriotice khmery au continuat să exercite, duminică, o puternică presiune asupra pozițiilor lonoliste din regiunile situate la sud de Pnom Penh. După cum anunță agenția FRANCE PRESSE, s-au înregistrat lupte la 25 de kilometri de

capitală, în jurul localității Akompong Antout și la sud-vest de Pnom Penh. Unele forțele patriotice au lansat atacuri din trei direcții asupra localității Trankhnar. Angajamente militare s-au semnalat și în zona orașului Takeo.

DECLARAȚIA LUI NGUYEN HUU THO

Nguyen Huu Tho, președintele Prezidiului C.C. al Frontului Național de Eliberare, președinte al Consiliului Consultativ al G.R.P. al Republicii Vietnamului de Sud, în cuvântarea rostită la adunarea consacrată celei de-a cincea aniversări a Alianței Forțelor Naționale Democratice și Pasnice din Vietnam, a declarat că, de la data încheierii Acordului de la Paris asupra Vietnamului, populația din zona eliberată și forțele armate populare au respectat cu scrupuloasă atenție și cu înaltă seriozitate toate prevederile acordului.

articolle ale acordului, au violat în repetate rânduri, multe dintre acestea. Astfel, administrația de la Saigon lansează acțiuni militare împotriva zonei eliberate de G.R.P. iar recent, trupele lor au pătruns în Cambodgia. De asemenea, autoritățile saigoneze întreprind acțiuni represive și de teroare împotriva populației din zonele pe care le controlează și refuză să înapoieze G.R.P. personalul civil pe care-l detin. Drept urmare, nu se poate vorbi, încă, de o autentică încheiere a focului.

În încheiere, Nguyen Huu Tho a spus: „Declar, încă o dată, că credem în căldură și simțim pregetul să cooperăm cu toate organizațiile și personalitățile, independente de orientarea politică sau religioasă și de trecutului lor, inclusiv cu aceia care astăzi lucrează în cadrul administrației și armatei de la Saigon, pentru a lupta împreună pentru îndeplinirea Acordului de la Paris și punerea autenticii în practică a dreptului la autodeterminare al populației Vietnamului de Sud.”

Phong Sipasenth, șeful delegației Frontului Patriotic Laotian și Ngao Samadone, șeful delegației administrative de la Vientiane, au avut la sfârșitul săptămânii trecute, o nouă reuniune, în cadrul căreia au discutat asupra problemei militare și politice, schimbându-și păreri și discutând la semnarea unui protocol privind aplicarea Acordului de restabilire a păcii și înțelegerea națională la Laos.

INSTITUT PEDAGOGIC ÎN ZONA ELIBERATĂ A LAOSULUI

La Sam Neua a avut loc inaugurarea Institutului pedagogic, prima instituție de învățământ superior din zona eliberată a Laosului. La ceremonie au participat membri ai Comitetului Central al F.P.L., profesori, studenți și reprezentanți ai vieții publice. În cuvântările rostită cu acest prilej, s-a remarcat faptul că, numai în cursul anului școlar trecut, în zonele controlate de F.P.L., au frecventat cursurile peste 82.000 elevi, comparativ cu numai 11.000, care urmau diverse forme de învățământ în timpul dominației coloniale, în întregul Laos. Înființarea institutului menționat este considerată ca un pas foarte important în eliminarea analfabetismului din Laosul eliberat.

Politia și trupele federale au întărit blocada instituită în jurul localității Wounded-Knee, din statul american Dakota de Sud, pentru a împiedica accesul altor indieni în această localitate, pe care au ocupat-o la 27 februarie a.c., pentru a atrage atenția autorităților asupra situației lor grele și asupra discriminărilor la care sînt supuși.

În semn de solidaritate cu indienii de la Wounded-Knee, se desfășoară, în prezent, un marș de 100 de mile. Participanții își exprimă protestul împotriva tratamentului la care sînt supuși indienii de către autoritățile federale și locale. În imagine, un indian grav rănit în timpul unei ciocniri cu trupele federale staționate la Wounded Knee.

INCHIEIEREA CONGRESULUI UNIUNII DEMOCRATICE A TINERETULUI DIN FINLANDA

În localitatea Keopio au luat sfârșit, duminică, lucrările celui de-al X-lea Congres al Uniunii Democratice a Tineretului din Finlanda. Președinte al U.D.T.F. a fost ales Pekka Saaristo.

Festival folcloric românesc la Ostende

La Ostende, localitate situată pe litoralul belgian al Mării Nordului, a început Festivalul folcloric românesc, eveniment anunțat în presă cu o săptămână înainte și așteptat de public cu mult interes.

Ministrul de externe român și-a încheiat vizita în Irak

Ministrul afacerilor externe al României, George Măcovescu, aflat în vizită oficială în Irak, a oferit un dinu în onoarea ministrului afacerilor externe al Irakului, Murthada Said Abdul Baqi. La dîneu, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, au participat membri ai guvernului irakian, subsecretari de stat, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, precum și membri ai Ambasadei Republicii Socialiste România.

În cursul zilei de 22 aprilie a.c., ministrul afacerilor externe al României a vizitat vestigiile arheologice ale Babilonului. Muzeul irakian de istorie și arheologie de la Bagdad, precum și Uzinele mecanice de la Iskanderia.

La 23 aprilie și-a încheiat vizita oficială în Republica Irak, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, George Măcovescu. În aceeași zi, ministrul român a plecat spre patrie.

La sediul Organizației femeilor din Isfahan a avut loc vernisajul expoziției „România azi”.

Au participat personalități ale vieții politice, culturale și artistice, reprezentanți ai presei, televiziunii și radioului, un numeros public. A luat parte, de asemenea, ambasadorul țării noastre la Teheran, Alexandru Boabă.

Expoziție românească în Olanda

În perioada 19-21 aprilie a.c., firma „De Voor” din Olanda, a organizat, la sediul său din Aachen, o expoziție de prezentare a tradițiilor românești. I.T.B. este reprezentat pe plată olandeză.

O colaborare fructuoasă

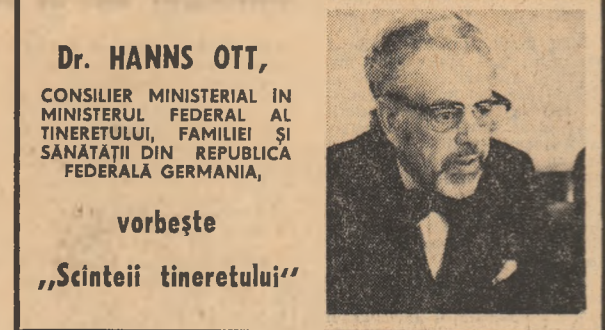
Înainte de a părăsi București, dr. Hanns Ott, consilier ministerial în Ministerul Federal al Tineretului, Familiei și Sănătății din Republica Federală Germania, a avut amabilitatea de a răspunde întrebărilor „Științei tineretului”. Dr. Ott — interlocutor atent, concentrat — răspunde sintetic la întrebări, preferînd de fiecare dată evidențierea trăsăturilor concrete.

Începem prin a discuta despre preocupările ministerului pe care îl reprezintă. Dr. Ott relevă că acesta are trei sarcini principale în domeniul tineretului: elaborarea legislației privind tineretul într-o formă sau alta; promovarea unui sistem foarte larg de învățămînt permanent (modalitate de completare a cunoștințelor tinerilor); relații internaționale și colaborare în probleme de tineret. Interlocutorul nostru se ocupă de acest ultim domeniu.

Dr. Ott a relevat preocuparea pentru modificarea actualei legislații privind tineretul. Obiectivul este acela de a da tinerii generații posibilitatea de a se forma complet — spiritual și fizic, iar sprijinul statului să fie cel necesar — relatează oaspetele. Ceea ce nu se poate rezolva prin mijloace locale urmează să se realizeze cu ajutorul statului la nivel federal pentru a se permite tinerului să-și valorifice mai amplu posibilitățile, pentru a avea condiții de dezvoltare pe planuri diverse: învățămînt, timp liber etc.

Referindu-se la schimbările de tineret între România și R.F. Germania, dr. Ott a subliniat evoluția lor pozitivă și faptul că înțelegerea rezultatului din discuțiile purtate cu reprezentanții C.C. al U.I.C. este consistentă. Oaspetele remarcă trei direcții: programe comune în ambele țări cu participarea reprezentanților organizațiilor de tineret și a experților în munca de tineret; dezvoltarea unei colaborări constante între organizațiile de tineret între România și R.F. Germania, dr. Ott ne spune: — Deși m-am aflat sub presiunea timpului, am mai rămas încă o zi pentru a cunoaște direct viața tineretului. Vizita în județul Argeș, la Pitești, a fost concludentă. Am cunoscut pro-

blemele tineretului român, muncă practică cu tineretul desfășurată de U.I.C. ca și de specialişti în acest domeniu și am constat că în anumite privințe avem ce învăța de la români. După ce am avut un prim contact cu România, a devenit puternică dorința de a reveni...
L-am rugat pe oaspetele să definească ceea ce l-a impresionat în mod deosebit în România: — O dezvoltare tehnică surprinzătoare în drumul spre industrializare și spiritul deschis al poporului român, atitudine sa profund umană, prietenească față de vizitatorii străini. Te simți foarte bine aici...
În încheiere, dr. Ott subliniază: — Sint convins că tinăra generație a României, pe baza căutărilor sale, a sprijinului pe care

Dr. HANNS OTT, CONSILIER MINISTERIAL ÎN MINISTERUL FEDERAL AL TINERETULUI, FAMILIEI ȘI SĂNĂTĂȚII DIN REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA, vorbește „Științei tineretului”

țării sperînd în dezvoltarea lor. Presa stabilește o punte între tinerii țării noastre, permițînd un schimb de informații stabil, corect, util. Cu ajutorul presei tinerii se cunosc mai bine, se înțeleg mai bine.
La capitolul „impresii din România”, dr. Ott ne spune: — Deși m-am aflat sub presiunea timpului, am mai rămas încă o zi pentru a cunoaște direct viața tineretului. Vizita în județul Argeș, la Pitești, a fost concludentă. Am cunoscut pro-

INFERNUL SE NUMEȘTE MBOLA

Un grup de experți al Comisiei O.N.U. pentru drepturile omului au înregistrat 37 de martori ai atrocităților sîrbilor de etnie colonialiste portugheze în Angola și Mozambic. Stenograma acestor mărturii publicată la Geneva este un document zguditor.
● Martorul Jose Adao Gomes arată că a fost „arestat” de un detașament portughez împreună cu alți locuitori din Kizule (Angola). După ce au fost cu toții torturați la postul militar Santa Eulalia au fost urcați în elicoptere și aruncați apoi de la o înălțime de 15 metri pe un teren stîncos, după ce, în prealabil, li s-au pus în spate rucsaci încărcate cu pietre. Putini au supraviețuit. Jose Adao, unul din cei trei supraviețuitori (dintr-un grup de 28 de angolezi) este acum parțial paralizat din cauza hemoragiei interne suferite la căderea-toritură.
● Vala Nsamba, fost membru al unei „secții speciale pentru africani” în armata portugheză (Grupo Especial), relevă un fapt de nemăsimțată cruzime. La 24 decembrie 1971 ofițeri portughezi au adunat locuitorii satului Keneya din districtul angolez Mexico și i-au întrebă ce-și doresc pentru anul nou. Oamenii au răspuns că doresc să li se permită

și meargă la vîntoare pentru a putea avea carne proaspătă de sărbători. După numai câteva ore au fost aduși aici mai mulți patrioți angolezi deținuți într-un lagăr din apropiere. Au fost împușcați și pe fiecare din trupurile neînsufleteite ale celor asinași a fost pusă inscripția: „Carne proaspătă”.
● Alexander Franco Nkhalamba (Thawe, invățător la Mișcarea anglicană de la Messumba (Mozambic) dezlăvăle că linia ferată care e folosită pentru transportul deținuților africani din lagărul Mossamba spre minele de sulf unde lucrează s-a transformat într-o „rută a asasinatelor”. Militarii portughezi din corpul de gardă aruncă din goana trenului deținuți africani, după ce, în prealabil, le leagă mințile și picioarele. Zece de cadavre de patrioți mozambicani pot fi văzute mereu de-a lungul liniei ferate.
● Jose Ngolombe relevă, din propria experiență trăită, infernul de la închisoarea Machava din Mozambic. Deținuții sînt scoși din celule numai o dată la două zile pentru o jumătate de oră și atunci ei trec printru două șiruri de soldați care-i biciuiesc: la reîntrarea în celulă sînt siliți să bea o gamelă cu apă sărată de mare. Majoritatea sînt aduși prin toame și tortură la o anemie generalizată și la moarte. În prezentă au alți 29 de patrioți mozambicani. Ngolombe a fost transferat în timpul sezonului rece în celule de beton unde se turna apă de citeva ori pe zi. Cu toții au fost siliți să doarmă goi pe un strat de gheață. După numai două săptămîni, doar șaptesprezece din 30 au supraviețuit.
● Cerne Conforte Shuque vorbește despre masacrul din satul mozambic Mbola al cărui martor ocular a fost. La 3 aprilie 1972 o unitate portugheză venind de la baza de parașuți Moatize a intrat în sat și a ucis toți locuitorii după ce a incendiat casele. Tuzur femeilor le-a fost strîcotea pînă-tețele cu baioneta, iar copiii le-a fost străfîntată teasta cu patrulele pistolilor.
● Mărturiile celor 37 martori publicate la Geneva (din care am reprodus aici doar citeva fapte) se constituie ca noi piese acuzatoare la dosarul crimelor colonialismului portughez.

SEMNAL DE ALARMĂ

● Soarta a 11 500 000 muncitori străini din țările Europei occidentale ● „Mina de lucru ieftină” își revendică drepturile firești...

Problema muncitorilor străini din țările occidentale devine explozivă — acestia încep să-și recunoască propria forță.

Greva declanșată luna trecută de muncitorii de la secția de prese a fabricii de la Billancourt a uzinelor Renault a adus încă o dată în atenția opiniei publice problemele a muncitorilor străini. Acesta este unul din aspectele majore ale grevei ce a Regia Renault. Aprecierea se bazează pe faptul că peste 80 la sută din muncitorii secției aflate în grevă (392 din 483) sînt imigranți: 169 provin din țările arabe, 33 din Africa năgră, ceilalți sînt italieni, spanioli, portughezi și de alte naționalități. Avînd în vedere și seria de demonstrații și greve ale foamei organizate în jurile trecute de diverse grupuri de muncitori străini amenințați cu expulzarea din Franța pentru că nu reușiseră încă să intre în posesia mult doritelor contracte de muncă, (adeverate „pasapoarte pentru viață”) greva de la Billancourt marchează, potrivit revistei L'EXPRES, momentul în care muncitorii străini „intră în forță pe scena socială”. Acestia încep să opună rezistență față de condițiile de muncă și de viață care le sînt impuse, de restricțiile și dezavantajele pe care le

implică acestora lor statut social. Impușcați de condițiile grele din țările lor de naștere, milioane de oameni din țări în curs de dezvoltare sau slab dezvoltate pormesc, în căutarea de lucru, spre stările industrializate ale Europei occidentale. Pleacăți adesea cu mii de mile, o parte din ei nu ajung niciodată la capatul călătoriei, succombînd de foame pe drum, de frig în încercarea de a traversa cîmpurile frontierelor (Prințipi și Alpii în timpul iernii) constituie adesea obstacole insurmontabile pentru cei ce vin de la tropice) sau intrînd în conflict cu grănicierii și poliția. Pentru cei ce izbutesc să ajungă în Europa occidentală, începe o nouă dramă: procurarea contractului de muncă și a permisului de sejur, acceptarea unor locuri de muncă grele și slab retribuite și a unor locuințe mizerabile, lipsa de drepturi și de securitate socială, adaptarea la un mod de viață străin și adesea ostil etc.

În ultimii ani, în Europa occidentală s-a format o adevărată armată de muncitori străini. Numărul lor, în prezent de 11,5 milioane, se va dubla chiar potrivit prognozelor O.E.C.D., pînă în 1980. R.F. Germania, Marea Britanie și Franța dețin, eu cite 3 milioane de străini înregistrați la această oră, recordurile absolute ale imigrației. În schimb, Elveția deține recordul relativ: imigranții reprezintă aici 16 la sută din

populația totală și aproape 30 la sută din cea activă! Jumătate din acei salariați din Europa occidentală, sferă aceeași sarcină, sînt în prezent muncitori străini. Fiecare al doilea miner din Belgia sau otelă din Franța provină dintr-o altă țară, 50 la sută din muncitorii uzinelor Ford de la Koln sînt imigranți, iar la uzinele suedeze de automobile Volvo lucrează muncitori din 40 de state! Există întreprinderi, ca cele din sectorul public din departamentul francez Gersle Ronului, unde procentajul muncitorilor străini atinge chiar 90 la sută. Avînd în vedere aceste fapte nu mai poate fi negat de nimeni rolul important pe care forța de muncă importată îi joacă în dezvoltarea economică a statelor vest-europene. L'EXPRES rezumă astfel avantajele folosirii mîinii de lucru străine: „Ei sînt de neînlocuit, costă mai puțin și, în plus, constituie angrenajele esențiale ale procesului producției”. Și într-adevăr, salariile plătite imigranților sînt, în medie, cu peste 20 la sută mai reduse, iar cheltuielile sociale ale statului pe cap de muncitor imigrant incomparabil mai mici, deși cotizațiile în acestă țară sînt identice cu cele ale băștinasilor. Spre exemplu, dreptul la pensie se pierde de regulă în momentul reîntoarcerii în țara de origine, alocațiile familiale și asigurările sociale sînt plătite, în cel mai bun caz, acasă, la nivelul de citeva ori mai redus practic acolo

Manifestația a muncitorilor imigranți la Belleville.

față de Europa occidentală. Decalajul dintre nivelul reținerilor și cotizațiilor făcute se ridică anual la sute de milioane de dolari. Și aceasta în situația în care muncitorii străini li se acordă locurile de muncă cu cel mai înalt grad de efort fizic și de poluare (refuzate de obicei de europeni) chiar atunci cînd ei dispun de pregătirea necesară pentru desfășurarea unei munci calificată. Dezavantajul la locul de muncă, lipsiți în mare măsură de drepturile sociale firești ale societății la al cărei progres contribuie din plin, muncitorii străini sînt în același timp victimele a numeroase alte vicisitudini ale sistemului capitalist. Printre problemele cele mai acute se numără și cea a locuinței. La sute sau mii de kilometri de casă și familie, careia trebuie să-și trimită o mare parte din câștigul său lunar, la nivelul de subre-

tribuire a muncii sale și la lipsurile din domeniul securității sociale se adaugă cuantumul foarte ridicat plătit drept chirie pentru o locuință de cele mai multe ori mizerabilă. Mansardele, podurile sau pivnițele de case vechi și insalubre sînt singurele „locuințe” la care poate emite pretenții — în afară de cazul că se va alătura semenilor săi care formează populația pestriță a sordidelor bidonvillor — acele țigăni-mădri de cocioabe de scînduri și tablă de la periferia orașelor occidentale.
Demonstrațiile și grevele ca cea de la Regia Renault arată însă, că masa de mînă de lucru străină ieftină și pînă nu de mult nepretențioasă începe să-și recunoască propria valoare și forță. Ea își cere acum, din ce în ce mai conștient de sine, drepturile firești.
BAZIL ȘTEFAN

PREMIERUL LIBANEZ DESPRE FORMAREA UNUI GUVERN DE UNIUNE NAȚIONALĂ

Situația în care se află țara împune formarea unui guvern de uniune națională, a declarat, după o nouă întvedere cu șeful statului, Amin Hafez, premierul desemnat al Libanului.

Vizita președintelui Mexicului în R. P. Chineză

Correspondențul Agerpres, Ilie Teodorescu, transmite Președintele Mexicului, Luis Echeverria, aflat într-o vizită oficială în Republica Populară Chineză, a participat, duminică, la o conferință de presă organizată la ambasada mexicană din Pekin. Au fost prezenți reprezentanți ai presei chineze și corespondenți străini.
Președintele Mexicului a menționat că membrii delegației care îl însoțeste, formată din oficialități și reprezentanți ai cercurilor industriale și de afaceri, au avut contacte cu reprezentanți chinezi din diferite domenii de activitate.
Șeful statului mexican a subliniat că „este foarte important pentru țările Americii Latine și pentru toate celelalte state ale lumii a treia să lupte împotriva oricărei forme de dependență”. „Pentru a se putea dezvolta, țările lumii a treia trebuie să-și dezvolte relațiile comerciale între ele, precum și contactele cu alte țări”, a spus, în încheiere, Luis Echeverria.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

● Monedele „celor șase” vor flota în continuare

Flotarea concertată a monedelor celor șase țări din comunitățile din cadrul va fi menținută pînă cînd balanța de plăți a S.U.A. va manifesta o tendință evidentă de echilibrare — se afirmă într-un document oficial publicat luni de Banca centrală vest-germană. Referindu-se la excepția în acest sens, făcută de Marea Britanie, Republica Irlanda și Italia, raportul afirmă că în-

grarea acestor țări în sistemul flotării concertate ar avea efecte negative asupra actualilor rate de schimb, dat fiind instabilitatea monedelor respective și, deosebit, cea a lirei sterline.

● Nagoya are un nou primar
În funcția de primar al orașului Nagoya — unul dintre cele mai mari centre industriale nipone — a fost ales candidatul comun al forțelor progresiste, K. Motoyama, epurînt de partidele comunist și

socialist, de Consiliul General al Sindicatelor din Japonia și de alte organizații.

● Juan Peron nu va asista la instalarea președintelui Campora
Fostul președinte al Argentinei, Juan Peron, nu se va afla la Buenos Aires, la 25 mai — data instalării în funcția de șef al statului a lui Hector Campora — a anunțat, duminică, Julio Greco, președintele „Mișcării Naționale și Latino-Ami-

cane”, la reîntoarcerea sa de la Madrid, unde a avut mai multe întvederi cu Peron. El a precizat că această informație l-a fost furnizată chiar de fostul președinte argentinian.

● Misiunea „Lunohod-2”
Aparatul sovietic autopropulsat „Lunohod-2” și-a încheiat programul celor de-a patra zile selenare. Programul zilei a fost consacrat studierii unei crevase de mari dimensiuni, situată în partea sudică a craterului Lemonnier. Vehiculul selenar s-a deplasat în centrul defileului.

seul a străbătut o zonă cu pletere dintr-o roță friabilă, cu dimensiuni de 2-3 metri și presărată cu numeroase crăci.

În timpul staționării, lunobotul a transmis pe Pământ imagini televizate ale crevaselor și imagini telescopice ale peretilor și fundului ei. De asemenea, laboratorul selenar a efectuat cercetări asupra compoziției chimice a solului și proprietăților magnetice.

● Furtună în Bangladesh
O nouă furtună puternică s-a abătut asupra unor districte din

Republica Bangladesh, din apropierea capitalei, provocînd moartea a 13 persoane și rănierea altor 200. Localitatea Maulvi-Bazar, din districtul Sylhet (80 km nord-est de Dacca), a fost cea mai afectată. De asemenea, în Tangail, vînturi puternice au provocat serioase daune culturilor agricole și șeptului.

După cum s-a mai anunțat, săptămîna trecută un uragan de o intensitate deosebită a provocat moartea a mai mult de 500 de persoane în districtul Manikganj și importante pagube materiale.

Republica Bangladesh, din apropierea capitalei, provocînd moartea a 13 persoane și rănierea altor 200. Localitatea Maulvi-Bazar, din districtul Sylhet (80 km nord-est de Dacca), a fost cea mai afectată. De asemenea, în Tangail, vînturi puternice au provocat serioase daune culturilor agricole și șeptului.

După cum s-a mai anunțat, săptămîna trecută un uragan de o intensitate deosebită a provocat moartea a mai mult de 500 de persoane în districtul Manikganj și importante pagube materiale.